

**BIBLIOTECA NAȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA**

Protoiereu PETRU BUBURUZ

Biobibliografie

Chișinău 2007

CZU 016: [262.1 + 929]

P95

Director general: Alexe Rău

Alcătuitor: Svetlana Miron

Coperta: Dragoș Popa Miu

Procesare computerizată: Laurențiu Melnic

DESCRIEREA CIP A CAMEREI NAȚIONALE A CĂRȚII

Protoiereu Petru Buburuz : Biobibliogr. / Bibl. Naș. a
Rep. Moldova; dir. gen. : Alexe Rău; alcăt. : Svetlana Miron.

- Ch. : S. n., 2007 (Imprimeria BNRM). - 96 p.

ISBN 978-9975-9580-6-6

200 ex.

016:[262.1+929]

© Biblioteca Națională a Republicii Moldova, 2007

ISBN 978-9975-9580-6-6

Argument

Prezenta biobibliografie este destinată jubileului de 70 de ani de la nașterea protoiereului Petru Buburuz, magistrul în teologie, președinte al Societății Culturale și Bisericești „Mitropolitul Varlaam”, paroh al Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Chișinău, redactor-editor al revistei „Luminătorul”. Pe parcursul vieții sale, protoiereul Petru Buburuz a fost menționat cu următoarele distincții: Ordinul „Sf. Pavel” (Biserica Elenă, 1972); Crucea cu pietre nestemate (1982); Mitra (1987); Ordinul „Sfântul Serghie” (Biserica Ortodoxă Rusă, 1988); Crucea Patriarhală înmănată de Patriarhii Bisericii Ortodoxe Române : Instinian (2 ori), Iustin și Teoctist (3 ori). Crucea Patriarhală înmănată de Sanctitatea Sa Patriarhul Ecumenic al Constantinopolului Bartolomeu I.

La 27 august 1989, protoiereul Petru Buburuz binecuvântează prima Mare Adunare Națională din Chișinău, în urma căreia Republica Moldova își recapătă Independența.

Obiectivul principal al lucrării de față este de a concentra și de a prezenta activitatea creatoare a protoiereului Petru Buburuz într-un volum aparte.

Lucrarea este destinată tuturor celor care sunt interesați de valorile spirituale ortodoxe.

Biobibliografia a fost realizată în baza colecțiilor și cataloagelor Bibliotecii Naționale a Republicii Moldova și în mare măsură a arhivei personale a protoiereului Petru Buburuz. De asemenea au fost examinate bibliografiile naționale: „Cronica cărții 1961-1996”, „Cronica presei 1961-1996”, „Bibliografia Moldovei 1992-1998”, „Bibliografia Națională a Moldovei 1999-2004”, buletinul de informare și documentare „Cultura în Moldova” 1993-2004.

Biobibliografia „Protoiereu Petru Buburuz” este structurată în compartimentele:

1. Studii introductive;
2. Aprecieri, opinii, sugestii;
3. Tabel cronologic;
4. Lucrări, articole, interviuri și alte materiale publicistice;
5. Despre viața și activitatea protoiereului Petru Buburuz.

Pentru a înlesni procesul de căutare, biobibliografia este înzestrată cu un bogat aparat auxiliar: indice alfabetic de nume, indice al publicațiilor periodice consultate.

Descrierile bibliografice sunt prezentate în ordinea cronologică a apariției materialului. Toate materialele incluse au fost studiate de visu.

Biobibliografia are un caracter selectiv, fără a pretinde a fi exhaustivă. Există un bogat material de cronici și necrologuri, editate de protoiereul Petru Buburuz în revista „Журнал Московской Патриархии” (1975-1986), convorbiri radiofonice și emisiuni televizate care nu au fost incluse în această biobibliografie.

Descrierile bibliografice au fost realizate în limba originalului conform standardelor în vigoare:

GOST 7.80 – 2000 „Bibliografičeskaâ zapis’ . Zagolovok. Obšie trebovaniâ i pravila sostavleniâ”;

GOST 7.1-2003 „Bibliografičeskaâ zapis’ . Bibliografičeskoe opisanie: Obšie trebovaniâ i pravila sostavleniâ”;

GOST ISO 832 – „Bibliografičeskoe opisanie i ssylki. Pravila sokrašenia slov i slovosocetanj na inostrannyh âzykah”.

Svetlana Miron, alcătuitor

STUDII INTRODUCTIVE

PROMOTOR AL VALORILOR AUTENTICE

Dacă cineva mi-ar solicita numele unei personalități ilustre de sorginte basarabeană, una care îmbină în firea sa numeroase calități polidimensionale, fără pic de ezitare, l-aș rosti pe cel al preotului Petru Buburuz, protoiereu, magistrul în teologie, neobosit slujitor al Altarului, consilier al Mitropoliei Basarabiei, cercetător, publicist, propagator al valorilor spirituale, eminent activist al vieții publice, luptător perseverent pentru drepturile de liberă manifestare a culturii naționale și a graiului strămoșesc și în plus, un priceput gestionar al edificării Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Chișinău. Cele enumerate ne fac dovada unui extrem de diverse activități, promotorul căreia - cei ce îl cunoaștem pe părinte, știm, nu e niciodată satisfăcut de ceea ce face și, probabil, anume această permanentă nemulțumire de sine este forța motrică a nesecatelor lui idei și fapte.

Studiul monografic „Tradiția Apostolică” a Sfântului Ipolit Romanul reprezintă rodul unei munci de lungă durată a protoiereului Petru Buburuz, definitivarea căreia coincide cu două evenimente importante în viața culturală și bisericească a Basarabiei, evenimente care se referă direct la autor: jubileul de 65 de ani al Prea Cucerniciei sale și 10 ani de apariție a revistei de cultură teologică „Luminătorul”, serie nouă, succesoarea reputatei publicații cu același nume apărută la Chișinău între 1908 și 1943 („Luminătorul”, serie nouă, este revista Societății Culturale și Bisericești „Mitropolitul Varlaam” și a Mitropoliei Basarabiei (reactivată în 1992), redactor - editor al ei fiind protoiereul Petru Buburuz, care e și președintele Societății „Mitropolitul Varlaam”.

Studierea și revenirea în permanență la tezaurul patristicii timpurii constituie opera de predilecție a părintelui Petru. Doar neconținută lipsă de timp și de mijloace financiare a fost cauza needitării în condiții adecvate a investigațiilor sale, majoritatea din acestea alcătuind în prezent un depozit de manuscrise. Apariția studiului de față va schimba, sperăm, starea de anonimă a distinselor cercetări ale părintelui.

Timpul nostru, marcat de atâtea incertitudini, penetrat de influența nefastă a doctrinelor social-politice și a curentelor religioase radicale, a generat, în ultima instanță, profunde crize economice, politice și morale, ele cuprinzând mai ales spațiul nostru, cel basarabean. Această tristă situație actualizează și mai stringent necesitatea unei reveniri permanente la valorile promovate de patristica primară (parafrazându-l pe Mircea Eliade). Crâmpeiul dat de timp a avut „meritul” de a „suda” două importante perioade: cea apostolică și cea a începuturilor patristicii, ceea ce l-a făcut să devină o sursă nesecată și de maximă importanță pentru argumentarea statorniciei Bisericii tradiționale creștine.

Opera Sfântului Ipolit Romanul reflectă nu numai tradițiile, riturile, dogmele, concepțiile creștine contemporane lui, ci și aportul său personal la completarea și dezvoltarea lor în concordanță cu necesitățile timpului, cât și cu cele ulterioare, fapt elucidat elocvent în studiul părintelui Petru Buburuz.

Problematika abordată în „Tradiția Apostolică” și supusă unor riguroase analize de către autor poate fi împărțită convențional în 7 compartimente:

1) Sfintele Taine: hirotonia episcopului, Sfânta Euharistie și modalitățile cuminării, Sfântul Botez;

2) Sfintele Ierurgii: binecuvântarea roadelor ș.a.;

3) Ierarhia clerului: episcopi, preoți, diaconi, ipodiaconi, citeți;

4) Caracteristica diferitelor categorii de credincioși: mărturisitori, văduve, fecioare, tămăduitori, etc.;

5) Catehumeni și neofiți;

6) Atitudinea Bisericii față de reprezentanții unor îndeletniciri, ocupații sau funcții: stăpânitorii caselor de toleranță, sculptori, pictori, actori, învățători, sportivi, gladiatori, vânători, sacerdoții păgâni, ostași, demnitari, desfrânate, scopiți, magi, vrăjitori, astrologi, prezicători, tâlcuitorii viselor, giuvaiergi, etc.;

7) Diverse reglementări în cadrul Bisericii: despre Post și modalitatea postirii, despre timpul rugăciunii, despre semnul Sfintei Cruci, despre înmormântare, despre modalitatea primirii Sfintei împărtășanii, despre relațiile diaconi - episcopi și diaconi - preoți, despre comportamentul credincioșilor de rând față de cler la

masa comună, despre aducerea unor prinoase (untdelemn, brânză, măslină și daruri pentru bolnavi).

În investigația de față sunt elucidate diferite probleme reflectate și în alte scrieri teologice ale Sfântului Ipolit Romanul, fapt ce oferă o imagine mai clară a locului și poziției sale în contextul spiritual creștin de atunci și din prezent. Cu scopul unei abordări multilaterale și obiective, în momentele esențiale se expun și opiniile ale Sfinților Părinți contemporani Sfântului Ipolit, cât și ale mai multor cercetători moderni.

Prin acest studiu, se aduce o contribuție importantă la reconstituirea unui tablou integrat al spiritualității creștine din primele secole. În conținut se atacă o serie de subiecte care au fost și continuă să fie ținta unor aprigi critici și discuții provocate de confesiile neortodoxe și necatolice: continuitatea apostolică a clerului ortodox și catolic prin hirotonie, existența chiar de la începuturile creștinismului a Sfințelor Taine și ierugii (fie și într-o formulă uneori nedezvoltată), ierarhia eclezială și institutul clerical, cinstirea a Sfintei Cruci, condamnarea vehementă a ereziilor și schismelor, etc., acestea fiind prezente și practicate chiar de la începuturi și răspândite pe timpul Sfântului Ipolit. Se poate menționa că unele diferențe de opinii sau divergențe aparente sesizate, dacă comparăm operele Sfinților Părinți, n-au fost evidente, importante sau având un impact nefast. Din contra, prezența lor era chiar firească, epoca fiind caracterizată printr-un proces de uniformizare și dezvoltare a cultului creștin într-un spațiu geografic imens și multilateral. Constatăm la acea epocă o evaluare constantă și impetuoasă a valorilor fundamentale creștine, promotorii cărora au fost Sfinții Părinți, valori care, fiind asimilate, au constituit temelia, sensul întregii vieți a creștinilor de atunci. În acest context, opera teologică a Sfântului Ipolit are o importanță incontestabilă. Pe bună dreptate, Sfântul Ipolit, după cum concluzionează la finele capitolului V al studiului său părintele Petru Buburuz: „Ocupă un loc important în rândul slăviților părinți și învățători ai Bisericii din perioada antiniceeană, el este una din verigile de bază ale gândirii teologice de la sfârșitul secolului al II-lea și începutul secolului al III-lea, este unul din cei mai destoinici apărători ai învățăturii

Bisericii și un neobosit luptător împotriva învățăturilor eretice”.

A descoperi, a cerceta și a lansa umanității adevăratele valori (de inspirație divină) și, în mod deosebit, vestigiile lăsate în scris personal de către Sfinții Părinți, constituie o inestimabilă contribuție adusă creștinătății și întregii civilizații contemporane. La aceste eforturi se aliniază activitatea părintelui protoiereu Petru Buburuz, activitate care poate fi apreciată drept o operă de promovare a valorilor spirituale eterne. Ea se manifestă dublu: într-o muncă de valorificare a tezaurului spiritual creștin și într-o asiduă și multilaterală activitate cotidiană întru prosperarea Bisericii strămoșești.

Considerând faptul că tot ceea ce a fost lăsat de Mântuitor prin Apostoli și Sfinții Părinți pentru umanitate are un scop suprem - mântuirea, - și că numai prin asimilarea valorilor spirituale de proveniență divină putem înainta pas cu pas spre cucerirea eternității, opera de relansare a surselor inițiale de valori creștine devine cu atât mai actuală și importantă.

**VITALIE OJOVANU, doctor în filosofie,
Universitatea de Stat de Medicină și
Farmacie „Nicolae Testemițanu”
din Chișinău**

SFÂNȚA TRADIȚIE CA MIJLOC DE DESCOPERIRE A LUI DUMNEZEU ȘI PUTERE PENTRU MENȚINEREA UNITĂȚII BISERICII

Astăzi, mai mult ca oricând, lumea se descoperă prin tradiții și obiceiuri comune, prin dorința de mai bine, prin înțelegere și iubire, printr-un cuvânt: tradiția, predania, cugetarea împreună. S-ar putea spune că tradiția este cel mai bun prilej prin care Bisericile pot veni la unitate. Cu o condiție însă: tradiția să aibă izvor în Dumnezeu, să nu contrazică Scriptura și să fie, așa cum spunea Vincențiu de Lerini: „Ceea ce de către toți, pretutindeni și totdeauna s-a menținut ca adevăr”. Nu-i mai puțin adevărat că tradiția are o arie de activitate foarte largă, de aceea trebuie controlată, întărită și verificată de lucrarea Sfântului Duh de la Cincizecime și până la sfârșitul veacurilor. Numai prin Sfântul Duh și Biserica Cincizecimii, tradiția rămâne vie și se dezvoltă ca mijloc de descoperire a lui Dumnezeu. Biserica Mântuitorului Hristos, respectând „obiceiurile bune” ale popoarelor, având în vedere că „fiecărui popor trebuie să i se transmită Evanghelia în limba sa” (Fapt. 2, 8), deci în tradiția lui – limba fiind mijlocul principal, - a propovăduit, a sfințit și a condus credincioșii prin cuvânt la faptă, prin tradiție legată de Scriptură.

...Părintele Petru Buburuz, distins credincios al legii străbune, eminent teolog creștin, format la Sankt Petersburg, experimentat ecumenist la Paris, unde a fost trimis în misiune ca slujitor al Bisericii Ortodoxe, și-a luat asupra-i și jugul cel mai greu al Bisericii lui Hristos – de a reînnoi teologhisirea Părintelui Episcop Ipolit al Romei, martir, trăitor și transmițător al tradiției apostolice. Și toți teologii, și creștinii ortodocși văd în Roma eterna cetate, evitând mândria și abaterile papistașe. Teologia apuseană a Sfinților Părinți este cu adevărat valorificată în Biserica Ortodoxă de astăzi.

...Lucrarea este descoperirea gloriei unității creștine din primele veacuri și un îndemn de a ne întoarce la ape limpezi, la izvoare, și nicidecum la vechituri și tradiții, cum afirmă unii „teologi” ecumeniști că ar fi Ortodoxia. Sfântul Ipolit ar trebui să străjuiască intrarea la Vatican și nu armata străină de elvețieni, ai cărei membri

nu mai sunt nici creștini catolici, dar nu contează: pază să fie. Căci astăzi Cetatea Vaticanului este străjuită de elvețieni.

„Tradiția Apostolică” a Sfântului Ipolit, Episcopul Romei, cuprinde autentica manifestare a vieții Bisericii de atunci și neschimbată la ortodocși până astăzi, dar completată de trăirea în Hristos a fiecărei Biserici Ortodoxe locale și a fiecărui creștin în parte. În același timp, controversalele, sporadice atunci, sunt astăzi „mișcare de evanghelizare”, fiindcă ereziile de atunci s-au organizat astăzi în „biserici” și în comunități sub diferite și curioase numiri (firme): baptismali, advenți, pietiști, evangheliști, spiriți și teozofi, harismatici, noi „mesia” etc.

În Prologul lucrării sunt înscrise temele ce formează „miezul tradiției” la Sfântul Ipolit: episcopul, Euharistia și celelalte taine, hirotonia, despre preocupări pastoral-misionare etc. Se trece apoi la tratarea subiectului, dar autorul, din prudență, ia în dezbatere două capitole cu profil liturgic și misionar. Se știe că, într-adevăr, cultul Bisericii creștine a menținut unitatea de credință, a împăcat Bisericile și a făcut posibilă misiunea și înlăturarea schismelor și eresurilor.

De fapt, „Viața și activitatea Sfântului Ipolit Romanul, episcop și martir” sunt o dovadă a credinței curate, a vocației sale spre misiune și activitate pastorală.

...Ereziile vremii noastre își au originea în vremea Mântuitorului și epoca Sfinților Apostoli. S-a schimbat doar forma, eroarea este aceeași. Pentru aceasta și în folosul apărării dreptei credințe este nevoie să amintim câteva invocări de texte ale sectelor împotriva a ceea ce este și rămâne apostolică: Sfânta Tradiție.

Acuzația - cheie a sectelor împotriva Bisericii ca păstrătoare a tezaurului sfânt constă în faptul că ereticii consideră Tradiția „o datină omenească”, așa cum zice Domnul (Mat. 15,3; Marc. 7,13).

E adevărat că noțiunea „tradiție” este mult mai largă și ea cuprinde adevăruri de credință ce sunt numai anunțate în Scriptură. Tradiția, ca izvor al Descoperirii lui Dumnezeu, este o cale sigură, dar ea a fost într-adevăr încărcată de „faceri omenești” în Biserica Apuseană și a devenit, de-a lungul veacurilor, un instrument de presiune împotriva liber cugetătorilor sau celor care încercau

să-și explice credința: papa Pius IX „s-a declarat” chiar el însuși tradiție. De aici „nașterea” nedumeririi și înlăturarea adevărilor de credință care nu există în Biblie...

Sfânta Tradiție cuprinde o parte a Descoperirii lui Dumnezeu neconsemnată în scris, ea a fost izvorul prim al Revelației și începutul ei depășește facerea omului; există în lumea îngerilor înainte de organizarea universului (Ioan, I, 1).

Altă acuzație împotriva Bisericii se bazează pe faptul că „Fratele” Pavel a „înlăturat” tradiția: „să nu treceți peste ceea ce este scris...” (I Cor. 4, 6).

Apostolul explicase însă diferența între el și Apolo și combătuse partidele religioase care cuvântau tradiții false, neprovenite din învățătura sănătoasă, evanghelică.

Conflictele din Biserica primară, influențele mozaice, gnostice, sau ideile platonice, n-au fost considerate „tradiții”, dimpotrivă, Părinții Apostolici, apologeții și polemiștii, apoi Sinoadele ecumenice le-au dat anatemei, așa cum făcuse și Sinodul apostolic (Fapt. 15) și Sf. Ap. Pavel (Gal. I, 8).

Încă o acuzație sectară împotriva Tradiției ar fi următoarea: este pedepsit cel ce adaugă sau schimbă ceva din Biblie, „înger din cer” de-ar veni să învețe altceva să nu-l credeți (Gal. I, 8-9), și nimic „să nu scoateți” (din Biblie, Apoc. 22, 18-19).

Dar iată și răspunsul: atunci, ca și astăzi, au fost și sunt indivizi care vin cu lucruri „noi” și înlocuiesc pe cele ce s-au experimentat ca adevărate. Împotriva acestora se ridică cei doi apostoli: Ioan și Pavel (Gal. I, 7-12; II Ioan 7). Epoca lor era de transformări și confruntări de idei religioase din cultele naturaliste (animiste, totemiste) și cele de apogeu (persane, indiene, grecești și romane).

Se știe că prereformatorii și reformatorii apuseni au înlăturat „tradițiile” medievale și, odată cu ele, au modificat unele texte ale Bibliei, scoțând cărți din canon (Epistola lui Iacov numită „de paie”), făcând traduceri adecvate sau potrivite noilor concepții: de la „sola dubia”. Iată cum s-a schimbat Biblia. Biserica Ortodoxă, aprobând o nouă traducere și tipărire a Sfintei Scripturi, nu face altceva decât să redea textul cât mai aproape de original.

Sf. Tradiție a condus lumea spre mântuire, a fost dintru început (Fac. I, 28) și se va sfârși când „va fi un cer nou și un pământ nou” (II Petr. 3, 13).

Mântuitorul poruncește: „Mergând, învățați...” (Mat. 28, 19), iar Sf. Apostoli rămân în cadrul Sfintei Tradiții: dacă s-ar fi scris tot despre lucrurile săvârșite de El, „cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris...” (Ioan 21, 25). Sfântul Apostol Ioan îndeamnă zicând: „ Nădăjduiesc să vin la voi și să vorbesc gură către gură” (II Ioan, 1, 12), iar Sf. Apostol Pavel zice: cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe pe alții” (II Tim. 2, 2).

Cu aceste modeste considerații și necesare sublinieri, recomandăm cititorilor nu cartea părintelui Buburuz, ci munca sa, credința și experiența pastorală, plinirea rugăciunilor adresate Sfântului Ipolit, fiindcă lucrările sale sunt, într - adevăr, rugăciune, îndemn, predică, împliniri.

Munca din tinerețe a autorului, zelul său în a elabora o lucrare folositoare de suflet, tema abordată, traducerea operei Sfântului Ipolit și pătrunderea în înțelesul ei și în contextul apologetic și polemic al vremii constituie o cutezanță. Părintele a îndrăznit și a reușit. Marea mulțumire a sa ca slujitor al Bisericii Ortodoxe va fi întărită și prin citirea, studierea și punerea în aplicare a ceea ce a așezat în sens.

...Este meritul deosebit al părintelui Petru Buburuz de a ne pune în față o lucrare meritorie, o cunună a strădaniilor sale în ogorul sfânt al apărării dreptei credințe în aceste momente cruciale, de transformare a unor structuri ateist-materialiste, dar și de reapariție a nenumărate erezii, secte, grupări anarhice

Cu această lucrare se leagă tradiția atât de puternică a luptei împotriva ideologiilor și sectelor, tradiție cultivată în partea de Răsărit a gliei străbune – la Cernăuți și Chișinău.

Dumnezeu să răsplătească osteneala autorului și cât mai mulți teologi, preoți, credincioși să se hrănească din tezaurul Ortodoxiei, care păstrează nealterată și Scriptura, și Tradiția.

Prof. Dr. Diac. PETRU DAVID,
Facultatea de Teologie a Universității din București,
(Buburuz Petru (protoiereu)
Sfântul Ipolit Romanul și „Tradiția Apostolică”.
Chișinău: Bons Offices, 2002, p. 3-8).

BISERICA CE NE UNEȘTE CU DUMNEZEU

- **Prea Cucernice părinte-protoiieru Petru Buburuz, vorbiți-ne, vă rog, despre istoricul construcției Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”.**

- În toamna lui 90, pe când mă duceam la o sfințire de casă, nu departe de străduța pe care locuiesc am văzut niște loturi, unde se construiau case particulare cu două etaje. Și m-am gândit, oare n-ar trebui să cerem în sectorul acesta un lot de la primărie ca să construim și noi o biserică ? Dar până atunci nici nu îndrăzneam să mă gândesc că cineva ar putea să ne dea pământ, că știam că nu ne va da nimeni pământ pentru construcția unei biserici. Am găsit, dintre durleșteni de-ai mei, care trăiesc în preajma bisericii, pe unul, Gică, și băiatul s-a apucat și a strâns vreo 350 de semnături. Și după aceasta am depus o cerere la primărie, încă era Severovan primar pe atunci, dar nu s-a rezolvat deodată, de-abia prin octombrie 1991 ne-au dat terenul acesta, de-acum era primar Nicolae Costin. La prima noastră cerere Nicolae Costin a răspuns într-o săptămână, propunându-ne un teren dincolo de uzina „Alfa”. M-am dus la el și i-am spus: „Dle Costin, acolo o să fie a doua biserică din sectorul Buiucani”. Și exact peste 10 ani s-a deschis acolo o biserică. Atunci mi s-a propus la Dendrariu. „Cine pune biserica, zic, la o margine de sat? E departe pentru oameni”. A treia oară a venit el pe teren aici, și zice: „Părinte, îți dau toată partea de la deal a acestor case, până la blocuri”. Zic: „Dle Costin, oamenii aceștia s-au mai judecat o dată că nu au vrut să le strice casele și să facă șosea pe aici. Dar Moscova le-a făcut dreptate și i-au lăsat”. Si-atunci dl N. Costin zice: „Bine, părinte, fie pe-a matale”. Asta era prin aprilie 1990, iar în iunie a apărut hotărârea Consiliului să ne repartizeze terenul și de-abia prin octombrie am primit decizia Primăriei.

- **Câți ari aveți?**

- Sunt 82 de ari, aproape un hectar. Si atunci am făcut adunări cu creștinii, s-a hotărât să facem biserica și am început să adunăm

fonduri. Am vrut ca Biserica să se numească „Biserica Schimbării la Față”, că eram în primenire, în anii 1990, bulevardul Engels trebuia să fie strada Renașterii Naționale, Piața Constituției de la capăt urma să fie Piața Deșteptării, și strada de alături - Strada Bisericii. Am înaintat la primărie aceste doleanțe, dar nu m-am ales cu nimic. Mi-au spus că Strada Bisericii este în Buiucanii Vechi. Aici între timp au reușit să pună strada Alba-Iulia, dincolo-Piața Unirii. Ei, zic, slavă Domnului, suntem două componente ale românismului, Timișoara și ceilalți, și noi. Și m-am bucurat. Iar biserica trebuia să fie „Schimbarea la Față”. Iar când m-am dus la arhivu, la mitropolitul Vladimir, ca să binecuvânteze numele hramului bisericii, el zice: „Vai, chiar zilele acestea am binecuvântat Schimbarea la Față pentru altă biserică. Dar, ce, alte variante nu aveți?”. Zic: „S-a discutat la ședința noastră și hramul bisericii „Sf. Ap. Petru și Pavel”, dar eu nu am vrut, să nu zică cineva că fac biserică în numele meu”. Zice: „Nu, taman noi în Chișinău nu avem nici o biserică Sf. Ap. Petru și Pavel”. Și a binecuvântat, și așa a și rămas, Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”.

- Dacă ați vrea, ați putea să schimbați denumirea bisericii?

- Noi ne-am judecat cu Mitropolia Moldovei. Ei pretind că în regulament biserica este înregistrată cu numele „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”. Si atunci, dacă treceam în subordinea Mitropoliei Basarabiei, ar fi trebuit să ne schimbăm hramul. Dacă dovedeam prin judecată. Ei, n-am mai schimbat, că eu m-am judecat cu dânșii, am umblat o primăvară și o vară, și o toamnă întregă. Dar judecata ne-a făcut dreptate nouă.

- Dar ce voiau ei?

- Să ne ia biserica. Pe noi nu ne înregistrau, pentru că la dânșii figurează o biserică în sectorul Buiucani, și n-aveau dreptul să înregistreze și această biserică. Și i-am dat în judecată, pentru că nu ne înregistrau. Avem dreptul constituțional la libertatea conștiinței, și oamenii pot să facă asociații. Ei însă au venit cu argumente de

ale lor. Iar odată erau să mă amăgească că Vladimir cu Petru s-au înțeles să se întâlnească după Paște. Zic, nu ne interesează această întâlnire, este dreptul nostru și rugăm să ni se facă dreptate.

- Dar de ce v-ați dus după binecuvântare la Vladimir?

- Pentru că în 1990 nu era Mitropolia Basarabiei, care s-a înființat în toamna lui 1992. Ei, bine a fost judecata, și n-au avut încotro și ne-au înregistrat. Ne-au întors și cheltuielile de judecată, pe care nu voiau să ni le înapoieze. Iar în 1993, pentru prima dată, primăria a avut o inițiativă că unde erau loturi de pământ pentru biserici să fie sfințită pasca. Și noi pentru prima dată am sfințit pasca aici, pe terenul acesta. Eu atunci slujeam la Biserica „Sfântul Nicolae”, dar am venit la ora convenită și am făcut slujba aici. În 1994, la 10 iulie, am instalat vagonul cela albastru, care este și acum, și sâmbătă, pe data de 9 iulie, și duminică, 10 iulie, am pregătit totul: vase pentru sfințire, odăjdii. Sâmbătă am făcut sfințirea apei și câteva rugăciuni, am sfințit toate obiectele pentru slujbă. Am luat binecuvântare de la Mitropolitul Petru și prima sărbătoare a hramului a avut loc la 12 iulie 1994, am oficiat atunci prima Sfântă Liturghie.

- Ați oficiat în vagonaș?

- Da, dar mai târziu am cuplat la el un cort militar, și se aduna lumea, cortul era plin totdeauna, deși în cort era ger ca și afară. În vagon, că era mic, ne încălzeam unul de la altul.

Și tot în toamna lui 1994 s-au început lucrările de construcție, s-a pregătit fundamentul bisericii, s-a săpat groapa. Și până în martie 1995 am ajuns până la nivelul solului. Și din lipsă de bani firma constructoare a zis: „Părinte, nu putem merge mai departe”. Aveam o datorie de vreo 150 de mii de lei, dar dădusem avans firmei abia 50 de mii. Am așteptat un ajutor din România, cum aștept și acuma, și n-a mai venit, și constructorii, când au văzut că nu este, au plecat. Totuși, după aceasta, în 1996 am achitat datoriile din 1997, 1998 și 1999, ne-am străduit să lucrăm cu brigada, cu oameni particulari, nu cu firme, și am ridicat demisolul și l-am acoperit. În 2000 am

reușit să facem ferestrele și ușile, și în același an am sfințit biserica - demisol, cu Înalt Preasfințitul Mitropolit Petru, și cu un sobor de preoți, biserica în care de atunci slujim și pe stil nou, și pe vechi.

- Totuși, cine v-a ajutat financiar?

- Ne-a ajutat financiar Patriarhia Română. Am primit la început 34 de milioane de lei vechi, asta făceau cam 75 de mii de lei de-ai noștri. Pe urmă, în al 2-lea an, ne-au mai dat 10 milioane, asta erau 16 mii de lei. Si apoi au încetat toate ajutoarele, n-am mai putut să capăt nimic, mi se puneau piedici. Si piedicile mi le puneau ai noștri. Vasăzică, nu puteam să umblu pe nicăieri. Ei, în fine, noi am lucrat cu oamenii de aici, oamenii ne-au ajutat, au fost alături mulți, foarte mulți oameni, altfel nu puteam să facem nimic. Dar în 2001 dl Mihail Severovan ne-a ajutat să facem proiectul comunicațiilor: gazul, apa, electricitatea, iar în 2002 am realizat toate aceste lucrări foarte costisitoare și ele. În 2003 am încheiat un contract cu firma „Glorinal” să începem a ridica biserica, iar prin iulie s-a instalat macaraua, s-au făcut cercetări de geodezie, s-a verificat cum se ține armătura, dacă nu trebuie schimbată. Si lucrările propriu-zise au început prin martie 2004. În 2004 am ridicat pereții până la cota 10, am pus Brâul Unirii, am ridicat acoperișul, s-au făcut bolțile interioare, s-a pus podul.

- Brâul Unirii ? Ce-i asta ?

- Iată, aceste trei linii care merg în sus sunt trei țări românești, el se cheamă Brâul Unirii.

- Și vor fi colorate ?

- Nu. E o idee, n-ar fi rău să fie colorate. Dar este gips, și el trebuie uns cu lac...

În anul acesta am înălțat clopotnița de 30 de metri, și săptămâna aceasta trebuie să terminăm de înălțat turnul central, ca apoi să trecem la acoperiș. În timpul acesta s-au adunat, desigur, foarte

multe datorii, firma lucrează, dar în detrimentul său, ei pun banii, dar eu îi răsplătesc cu câte 15-20 de procente lunar. Ei îmi aduc 200 de mii de lei, eu le dau 20-30 de mii lunar, mai mult nu pot strânge. Dar a fost o întâmplare interesantă cu crucile. Eram forțat să fac repede crucile, că ne-au amenințat că ne iau macaraua. Adică cum ne-au amenințat? Cer bani mulți pe macara și vor s-o demonteze, iar firma mai întinde ca să punem acoperișul, să ridicăm măcar scândura și tabla. Dar crucile trebuie puse deodată, când se face acoperișul. Și atunci am căutat în desene o formă pentru cruci, și când le-am dat forma după care urmau să fie executate, ne-am pus mâinile în cap: 26 de mii de dolari costa numai crucea cea mare, celelalte, mai mici, câte 10 mii de dolari fiecare! Da noi avem opt. La o cruce mergea o tonă de tablă, aramă, care sunt foarte scumpe. Și atunci am restructurat crucea, am făcut-o altfel. Adică, forma a rămas aceeași, dar nu acoperită total, că era și pericol ca vântul să n-o dea jos, având suprafață mare. Acum crucea mare are trei metri jumătate, nu șase, cum era la început, este din metal simplu, zincat și acoperită cu polimer. Și crucea aceasta costă 30 de mii de lei, iar cele mici - câte 14 mii de lei.

- Și ați putut strânge această sumă ?

- Într-o joi, de Ziua Sfinților Apostoli (în fiecare joi a săptămânii e Ziua Sfinților Apostoli), trebuia să dau urgent banii, dar nu mai aveam de unde să iau. Și am sunat la toți cunoscuții care m-au ajutat în fiecare an de la 1994 încoace, dintre care unii chiar anul acesta mi-au dat până la 30 de mii de lei, mi-au adus materiale de construcții. Cum să le spun, d-apoi ce o să zică? Pe de altă parte, ar putea să se supere pe urmă că nu le-am spus. Și, spre surprinderea mea, toți au fost de acord. Iar unul chiar mi-a spus: „Părinte, da eu vreau să dau bani și pentru soție”. Și așa am găsit bani pentru toate crucile. Ei, dacă aș putea găsi tot așa bani și pentru clopote, care fac și ele vreo 20 de mii de dolari. Și dacă ar face, tot așa, unul un clopot, altul alt clopot...

- Dar ce simbolizează clopotele ?

- Clopotul vestește Împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Clopotul îi deșteaptă într-un fel pe oameni și îi cheamă ca să se adune în Biserică. Îi cheamă la purificare, la împăcare, la dragostea lui Dumnezeu. Clopotul este semnalul începerii slujbei religioase, divine, care ne deschide chiar ușa raiului, căci în timpul slujbei ajungem la o uniune tainică, mistică și spirituală cu Biserica de dincolo, cu Biserica care a biruit ispitele și greutățile lumii acestea, dar care în timpul Sfintei Liturghii ne unește: ei sunt cu noi și noi suntem cu dânsii. Deci se face o uniune interioară între biserica luptătoare, care suntem noi, că ne luptăm pe pământ pentru Împărăția lui Dumnezeu și acei care de-acum au biruit, sunt acolo.

- Aveți și mulți copaci pe teritoriul bisericii...

- I-am păstrat. Desigur, a trebuit să tăiem o parte din copaci de pe locul unde-i biserica, dar i-am spus primarului Nicolae Costin când îmi propunea un teren în partea cealaltă, pe deal: „Dle Costin, acolo va trebui să stricați multe case, iar aici o să tăiem câțiva copaci. Dar copaci noi mai punem”. Și am tăiat niște plop, că se uscau, și în locul lor cresc, de doi-trei ani, tei frumoși. Anul trecut am pus și stejari, dar nu s-au prins. O să punem însă și alți copaci. Am planificat un fel de grădină-parc împrejurul bisericii. Cresc și nuci, și meri, iar brazii în unele locuri parcă cresc singuri.

- Ce proiecte mai aveți ?

- Am planificat de la început să înălțăm și un sediu al Societății Culturale Bisericești „Mitropolitul Varlaam”. N-am renunțat, dar între timp, primăria a aprobat documentele necesare pentru construcția unui Centru Cultural Ortodox, care ar cuprinde o bibliotecă pentru toată Basarabia, un muzeu bisericesc, o sală de muzică bisericească, o sală de conferințe în care să se poată aduna preoți pentru a discuta probleme legate de teologie, și unde să aibă loc și alte manifestări culturale cu semnificație creștinească.

- Nu credeți că ar fi necesară și o casă de oaspeți ?

- Am prevăzut două - trei camere, dacă vine o delegație bisericească, să nu umblăm pe la hoteluri prin oraș. Ne-am mai gândit să construim o cantină, unde să facem diferite mese cu ocazia hramului, în primul rând, dar și mese de binefacere pentru săraci. Preconizăm să ridicăm o casă pentru preotul-paroh, unde să fie cancelaria parohiei și contabilitatea. Am mai vrea să zidim și câteva clase pentru școala duminicală, ateliere de sculptură în lemn, vreo două camere pentru cântăreți bisericești. Am mai putea edifica sediul redacției Luminătorul, sau poate chiar un centru editorial al revistelor bisericești. E prevăzut și o tipografie, și o fabrică de lumânări.

- Nu v-ați gândit să construiți și o mănăstire?

- Ar putea să fie și o mănăstire, nu știu dacă de călugări, poate de călugărițe, care ar îngriji clădirea aceasta, s-ar angaja la bibliotecă, la muzeu... Și ar putea să fie și niște chilii sub acoperiș, să poată trăi acolo. Dar toate acestea se vor putea face numai după ce vom termina biserica. Și dacă vor fi forțe, biserica ar putea pe urmă să pună mai mult umărul. Sau poate găsim un sponsor interesat să facă aici un Centru Cultural Ortodox.

- În ce stil este construită această biserică ?

- Am venit cu ideea să facem o biserică în stil vechi, moldovenesc, stilul ștefanian, de la Ștefan cel Mare, stilul în care au fost construite în primul rând Putna, Voronețul, Moldovița, Sucevița... O să vedeți, când o să punem acoperișul, o să se vadă bine acest lucru. Proiectantul, arhitectul Mihai Rusu, vine și acum și supraveghează lucrările. Desigur, orișice stil se modifică cu vremea, se adaugă elemente moderne, că nu putem construi astăzi fără beton sau fără armătură. De când a început să se ridice biserica în sus, toți vin și o admiră și spun că este cea mai frumoasă biserică, unica biserică a Basarabiei. Alții dintre meșteri, îmi zic: „Părinte, în toată Europa nu

este o biserică precum aceasta”. Le răspund că am văzut ce biserici sunt în Europa, și că nu mai este ea ca acelea. Altul a spus că-i unica în Balcani. N-am făcut biserica pentru a uimi pe cineva, i-am făcut casă lui Dumnezeu, care trebuie să fie cea mai frumoasă, în măsura posibilităților. Așa a proiectat-o arhitectul, așa ne străduim s-o facem. Și simțim că și Dumnezeu are grijă de biserica noastră, căci mai avem de făcut încă multe, foarte multe.

- Știm că degrabă sărbătoriți hramul Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”...

- Miercuri, 12 iulie, este hramul Bisericii noastre „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”, pe stil vechi. Ne pregătim pentru acest hram cum se cuvine, pregătim slujbele, pregătim și mese pentru toată lumea care o să vină aici. Îi invităm pe toți credincioșii, pe toți cititorii noștri, pe toți binevoitorii, îi poftim în această zi să împărtășească bucuria duhovnicească împreună cu noi.

**A intervievat: NINA JOSU, scriitoare
Literatura și arta, 2006, 6 iulie, p. 4.**

SUFLETUL SE ÎNNOIEȘTE PRIN CREDINȚĂ ÎN DUMNEZEU

Întrăm în anul bunăvoinței Domnului 2007, întrăm cu gânduri bune, cu speranța că și de azi înainte se va pogorî din belșug asupra noastră binecuvântarea Domnului și El va revărsa Mila Sa peste noi și ne va aduce pe calea cea dreaptă, pe care mergând să putem sluji cu toată vrednicia Bisericii. Sperăm că în anul acesta să ne îndeplinim datoriile noastre de păstori și de oameni și să mergem împreună cu toți creștinii și cu toți parohienii, precum și cu toți cei care se adună împrejurul nostru pe calea slujirii lui Hristos, rezistând în fața ispitelor și necazurilor care se abat asupra noastră și pe care de asemenea cu nădejdea în Hristos vom putea să le învingem. Și eu însumi, cu profunde mulțumiri lui Dumnezeu, intru în anul al șaptezecilea al vieții mele și sper că Dumnezeu îmi va da putere și mă va răbda ca să trăiesc, și anul acesta așa cum îi stă bine unui păstor.

Că de la 1994 încoace, și în acest an, una dintre principalele mele griji și preocupări va fi continuarea construcției bisericii „Sf. Ap. Petru și Pavel” din cartierul Buiucanii Noi al Chișinăului.

Deseori se vorbește, pe bună dreptate, că nu-i de ajuns să construiești un locaș sfânt, principalul e că acesta să lucreze, să vieze. Mă bucur mult că, în cazul nostru, pe parcursul anilor am mers înainte nu numai cu lucrările de construcție, dar, paralel, începând cu prima slujbă din 1994, s-a format și comunitatea bisericii „Sf. Ap. Petru și Pavel”. Mulțumim lui Dumnezeu că la ziua de astăzi o avem unită și sănătoasă. La mărturisire și la împărtășanie vine multă lume, ceea ce indică în mod convingător faptul că oamenii se gândesc la cele sfinte, la curățarea sufletelor și cugetelor lor, și la căutarea căii cele curate pentru viața lor. Si mai mult mă bucură că vin la biserică nu doar oameni în vârstă, fenomen obișnuit pentru orice locaș sfânt, fie de la oraș, fie de la sat. Tot mai multe, vin familii tinere, vin părinți împreună cu copiii, chiar și cu sugari. Deseori, vin și copiii de unii singuri - cei mai măricei. Vine și mult tineret. Cu alte cuvinte, contingentul enoriașilor noștri a întinerit mult. Tinerii nu numai că vin la biserică pur și simplu să asiste la

slujbă, dar sunt activi, iau parte la construcția bisericii cu jertfele lor. Noi, cei mai în vârstă, deseori ne exprimăm nemulțumirea față de tineri – nu totdeauna ne place cum se poartă ei, cum vorbesc, ce atitudine nerespectuoasă au față de studii, cum folosesc în deșert timpul liber-uneori având dreptate, alții exagerând. În această ordine de idei, tinerii care ne frecventează locul răstoarnă această părere generală. Ei, după cum am spus, ajută la construcția bisericii, alături de ceilalți și simt că fac aceste jertfe cu dragoste, deci, conștientizând că le fac pentru Casa lui Dumnezeu, întru luminarea sufletelor – ale lor proprii și ale altora și întru bucuria lui Dumnezeu.

În ciuda fostei propagande ateiste și a capitalizării vieții noastre după modele occidentale, a implicării agresive în viața noastră a diferitelor secte, în special a iehoviștilor, care îndrăznesc să intre chiar și în biserică și să ne defăimeze credința, a vizitelor nepoftite pe la casele credincioșilor a tot felul de sectari, oamenii încep a-și da seama de deșertăciunea lumii acesteia, pseudocreștinești, pseudoreligioase, încep a percepe care este adevărul. Foarte mulți oameni, ce e și mai îmbucurător, încep să facă un discernământ cu adevărat creștinesc în ceea ce privește scara valorilor, înclinând spre credință. Jertfele pe care le fac întru binele bisericii sunt unul dintre semnele acestei prețioase evoluții sufletești, care îmi însuflă încrederea că noi, comunitatea „Sf. Ap. Petru și Pavel”, vom depăși, fie și într-un timp mai îndelungat decât ne-am dori, dificultățile cu care ne confruntăm, în primul rând cele ce țin de construcția bisericii. Când bătrânii donează pentru construcție nu doar 1-2 lei, mă gândesc că se își lasă din pensie doar pentru pâine și ceai, și această jertfelnicie a lor mă îmbărbătează, mă încurajează... O domnișoară a făcut donații în sumă totală de peste 20 de mii de lei într-un an. Fără cuvinte care ar fi denotat o careva mândrie pentru gestul său... A zis doar: „În numele Domnului...” Chiar și copilașii mici care abia ajung cu mânuța la talerul jertfelor vin cu bănuții lor... Le zic unora: „Poate mai bine să vă cumpărați niște dulciuri... Nu, asta-i pentru biserică, îmi răspund ei, să fie terminată mai degrabă”. Chiar dacă este un gând însuflat de cei maturi, până la urmă, el va da roade frumoase pe ogorul sufletelor acestor copii, bucurându-i pe bunicii și părinții lor.

Noi avem un popor de aur... Păcat de smintelile care sunt în lumea aceasta și pătează uneori fața... Păcat că mai sunt persoane care folosesc biserica nu ca un locaș sfânt, ci ca pe o moșie a lor... Paralel cu aceștia, sunt oameni care jertfesc pentru Biserică tot ce pot, deseori chiar și mai mult... Faptul îl exemplifică, cel puțin, construcția bisericii noastre. În cei treisprezece ani cât durează, în repetate rânduri am simțit bucuria participării la această construcție a credincioșilor... Mai mult, am văzut bucuria ce le lumina fețele la încheierea fiecărei lucrări... Acum, când, pe din afară chipul ei este aproape definitivat, îi aud pe mulți: „Cât îi de frumoasă!”. Și mulți dintre cei care pur și simplu trec pe alături își încetinesc pasul și întorc capul spre ea - s-o vadă mai bine... Toți câți au fost pe aici, au admirat-o, inclusiv și oaspeți din străinătate.

Într-adevăr, ea se deosebește de alte biserici din Chișinău. Dumnezeu și timpurile anilor 1990 ai secolului trecut, ani înflăcărați ai renașterii și deșteptării naționale, ne-au insuflat ideea și concepția construcției unei biserici în acest sector, în stilul vechi moldovenesc, deseori numit ștefanian - pentru că ține de perioada acestui domnitor – înalt prețuit de toți, inclusiv de specialiștii în materie. Când arhitectul MIHAI RUSU mi-a prezentat proiectul, imediat mi-am dat seama că este o reușită a autorului, că el m-a înțeles că a îndrăgit cu tot sufletul concepția propusă. M-am bucurat că ne aflăm în aceeași sferă de idei și concepții. Apoi, chiar de la început, biserica nu e zidită în grabă, orice lucrare a fost cu adevărat făcută cu toată dragostea și iscusința meșterilor. Ei vor avea dreptul să se mândrească în viitor că au participat la edificarea acestui locaș sfânt. Iar firma de construcții „Glorinal” în frunte cu dl. Vasile Chirică, care efectuează lucrările, de acum și-a făcut o bună imagine...

Biserica „Sf. Ap. Petru și Pavel” este o operă comună, la care, concomitent cu mine și-a adus și continuă să-și aducă obolul multă lume. Am pornit construcția ei nu pentru a-mi face faimă personală, precum vorbesc unii. Am visat să contribui cu tot sufletul și cu toate puterile la zidirea unei biserici în care credincioșii să poată înălța lui Dumnezeu rugăciunile lor, care să fie binemiroitoare ca tămâia în fața Domnului. Dar dacă e și frumoasă, mulțumim lui Dumnezeu și poporului care a fost și este alături... Chiar de la bun

început, construcția se face pe banii credincioșilor...

Deși cea mai odioasă invenție a comuniștilor – ateismul – slavă Domnului, nu mai planează de asupra noastră, astăzi societatea ne este atacată cu vehemență de ceea ce se numește capital, afirmându-se sus și tare că banul – și nimic altceva! – constituie principala măsură după care poți judeca ce prezintă un individ și ca om, și ca specialist. Oamenii de afaceri au ajuns să fie „crema societății, elita”, indiferent de faptul în ce mod au agonisit capitalul pe care-l dețin. Am spus-o de mai multe ori și nu voi obosi să repet: omenirea nu are alternativă decât să trăiască urmând poruncile dumnezeiești... În caz contrar, își pierde sensul tot ceea ce creează ea astăzi...

Exemplul comunității noastre arată în mod evident că mulți oameni încep a prețui credința, dându-și seama că numai prin credință putem să ne mântuim de păcatele pe care le săvârșim, cu voie sau fără de voie, și numai printr-o viață curată ne putem dobândi liniștea și pacea sufletească. Acel dezastru moral în care ne împinge tot mai mult puterea banului poate fi depășit doar prin credință și nădejde în Domnul...

Noi, credincioșii de la biserica „Sf. Ap. Petru și Pavel”, cu aceeași nădejde în Domnul mergem spre realizarea visului de a duce la bun sfârșit construcția acestui sfânt locaș... La ziua de astăzi, se pune tabla pe acoperiș, lucrarea în cauză fiind foarte migăloasă și pentru o perioadă mai lungă de timp. Mai departe – cum a binecuvânta Dumnezeu. Dacă vom găsi finanțe, vom continua, dacă nu – ne vom opri în așteptarea unor timpuri mai bune.

Cât privește „Luminătorul”, mulțumim lui Dumnezeu că ne-a dat înțelepciune, ne-a dat putere ca să încheiem 15 ani de existență a seriei noi. 2007 este anul al șaisprezecelea al acesteia și al sutelea de existență a revistei, primul ei număr văzând lumina tiparului, după cum se știe, în ianuarie 1908. De-a lungul istoriei sale, „Luminătorul” a trecut prin multe dificultăți, au fost ani când n-a apărut deloc. Reluând editarea lui în 1992, ne-am confruntat și noi cu diferite greutăți.

Doar în 1993 am reușit să edităm numai trei numere din șase.

În rest, chiar dacă au fost unele întârzieri de apariție, cu ajutorul lui Dumnezeu și datorită silințelor echipei redacționale, am ajuns până aici, în pragul celui de al șutelea an de la fondare. În condițiile în care s-a lucrat, a fost o muncă destul de complicată, care a necesitat eforturi considerabile și multă jertfire de sine din partea tuturor celor implicați. Sperăm că această muncă este prețuită și va fi prețuită. La fel cum prețuim astăzi osârdia acelor preoți și a celor intelectuali care au pus începutul publicației. Personal, dețin 96 numere vechi din anii 1913, 1922-1938, care mi-au fost transmise de unii preoți în anii 72 în timpurile când era periculos să le ții în casă. Răsfoindu-le, vedem aceeași grijă a preoților pentru a păstra vie credința strămoșească, surprindem probleme pe care le avem și noi, cei de astăzi. Cu adevărat, după cum zicea Ecleeziastul, nu este nimic nou sub soare... Totuși, omul își poate înnoi sufletul, trecându-l prin curățenia credinței...

Prot. PETRU BUBURUZ,
magistru în teologie
Luminătorul, 2007, Nr.1, p. 3-6.

CREDINȚA ORTODOXĂ ESTE CEA MAI MARE COMOARĂ A NOASTRĂ

Ne-am întâlnit la spital, unde se internase îndată după Paști, la Spitalul Sfânta Treime din sectorul Râșcani al Chișinăului. Se învoise „cu dragă inimă” să facem, acum, acest interviu, despre care convenisem câteva săptămâni în urmă. Treburile-i, legate de slujbe și alte rânduieli bisericești, precum și de lucrările la finisarea acoperișului noului lăcaș sfânt, construit pe str. Alba Iulia de la Buiucani și de care îngrijește cu multă osârdie în ultimul timp, au făcut să amânăm această întâlnire. Acum, la „șederea” în spital, era tocmai cel mai potrivit prilej, arătându-se dispus și „în bună formă” pentru a sta de vorbă cu un jurnalist și pentru a reflecta mai pe îndelete asupra întrebărilor pregătite de acesta din timp și pe care i le citise în prealabil la telefon. În salonașul de spital, pe măsuța-i de lângă pat, stăteau: o iconiță, câteva reviste și cărți religioase. O publicație în franceză, Irenikon, îmi trezise curiozitatea, zărind, prins între foi, un semn ce trăda interesul pacientului pentru lectură și în limba respectivă. Mi s-a confesat apoi, că citește bine în franceză încă de pe când, cu mulți ani în urmă, făcuse o stagiere la Institutul Catolic din Paris, Franța. La moment, până să-și ia bun-rămas de la nora-i, Ana, care îl vizitase înainte de sosirea mea am reușit să admir, de la balonaș, pădurea proaspăt înverzită, din partea Ciocanei, ca, mai apoi, să reluăm firul interviului nostru.

- Prea cucernice părinte, ce sentimente și gânduri aveți în aceste zile de primăvară, scăldate de soarele dătător de lumină și speranță, tărie și credință în cele împlinitoare de har ceresc și dragoste divină?

- Suntem în toiul sărbătorilor luminii, sărbătorii Paștelui, celei a Învierii Lui Hristos, care ne aduce bucuria și temelie credinței noastre, că suntem veșnici, suntem vii, deși o să traversăm perioada trecătoare a morții, însă de la viață o să ne ducem la viață, așa cum glăsuiește cântarea bisericească: „din viață la viață”. Ne bucurăm că Hristos ne-a împărtășit bucuria aceasta și după zilele

Postului Mare, zile de reculegere, de cugetare: la smerenie, fapte bune, la abținere de la diferite lucruri – fizice și spirituale - am întâlnit, întâriți de bucurie, Învierea Lui Hristos. Această sărbătoare ne copleșește cu bogăția învățăturilor și simțămintelor pe care le trăim, ea fiind sărbătoarea sărbătorilor, și împărăteasa împărăteselor. Apostolul Pavel ne-a spus că, dacă n-a fost Învierea, este credința noastră. În aceasta constă temelia credinței noastre. De aceea, în această perioadă, timp de patruzeci de zile (nici o sărbătoare nu are o perioadă atât de lungă, ca Paștele) noi, creștinii, ne dăm binețe unii altora cu străvechea și tradiționala salutare creștină: „Hristos a înviat!” și răspundem: „Adevărat a înviat!”. E o mărturisire continuă, în orizontală și în verticală – creștinii între ei și creștinii de pe pământ cu cei din ceruri. În această perioadă, odată cu Învierea Lui Hristos, natura revine la stadiul său următor – primăvara care este întoarcerea – după hibernarea de iarnă – la viață: totul încolțește, înverzește, înflorește, face parfumuri, dă viață, soarele le acoperă pe toate, le dă energia sa, puterile în care se cuvine ca natura să continue viața. Este o armonie totală între cele cerești și cele pământeste.

- Știm că un preot este mijlocitor între om și Dumnezeu, el este și un medic spiritual. Ce schimbări se produc cu creștinii, în special în preajma Paștelui și între Învierea Domnului și Paștele Blajinilor ?

- E o întrebare mai mult legată de psihologie. Înainte de sfânta Înviere, în timpul Postului Mare, creștinii se concentrează toți asupra pocăinței și curățării sufletelor, ei lucrează mult pentru asta: și cu postul, și cu rugăciunea, și cu abținere de la faptele cele rele, se străduiesc ca să curețe cugetele, să se pregătească de sfânta mărturisire, apoi, venind la aceasta, dacă se pocăiesc cu inima curată, ei se curăță și se apropie de sfânta împărtășanie, prin aceasta împreunându-se cu Trupul și Sângele Lui Hristos. Astfel, primind pe Hristos în sufletele noastre, de-acum trecem într-o altă sferă, mai superioară, mai aproape de Dumnezeu, cu o încredințare mai mare în sine: creștinul mai puțin se teme și cu aceste „îndrăzneli”,

purcede să întâlnească Învierea Lui Hristos, care îi dă, totalmente, argumentul dreptății sale, că el merge pe calea cea dreaptă a vieții veșnice, temelia căreia este Învierea Lui Hristos: dacă a înviat Hristos, ne va învia și pe noi.

- Vorbeați de mărturisire și de împărtășanie. Este aceasta o terapie duhovnicească și trupească pentru oameni ?

- Neapărat, anume pocăința este terapia aceea de care are nevoie omul în primul rând, chiar de-i bolnav de oricare boală trupească. De altminteri, orice boală trupească pe care omul o suportă este, mai întotdeauna, o urmare a unui păcat, a unei greșeli. Putem să enumerăm majoritatea bolilor pe care le știm: beția este urmare a păcatului (omul bea mai mult decât se cuvine), acei care se bat, o fac fiindcă încalcă iarăși o poruncă etc. Când omul a făcut un păcat oarecare și-l poate mărturisi, el începe a retrăi, chinându-se și, dacă nu decide să se ducă la preot, la medicul său spiritual, ori cineva îl ține, ori nu știe, el poate s-o termine foarte grav – cu sinucidere sau cade în deznădejde, cel mai mare păcat ce poate să fie și sfârșitul omului. Când se gândește să se pocăiască, omul trebuie să-și schimbe viața cu 180 de grade. După pocăință, omul se curăță prin rugăciunea preotului și bunăvoința Lui Dumnezeu, scăpând de o greutate ce până atunci îl apăsa. Să ne amintim de cuvintele Mântuitorului, când a venit și a tămăduit pe cineva, spunându-i: „Du-te, credința ta te-a mântuit, mai mult nu greși”. Împăcat cu sine și cu Dumnezeu, creștinul se simte mai ușurat, i se pare că a prins aripi...

- Ce semnificație are postul?

- Postul are o dublă semnificație: el este și fizic, dar și în plan spiritual. Cel fizic se caracterizează prin aceea că omul se reține de la unele pofte oprite, care pot să-l facă gras sau să se îmbete etc. Trupește, el se mai ușurează. Când corpul slăbește, pentru că nu mănâncă toate celea, atunci este bucuria sufletului: sufletu-i se ridică în sus, la cer. Dacă împlinim partea fizică, nouă ne este

mai ușor ca să trecem în partea spirituală. Cum zice într-o cântare bisericească: să ne reținem, fraților, nu numai de la mâncăruri, dar și de la faptele cele rele, în primul rând să ne curățăm spiritele, inimile, gândurile, să chibzuim cum să facem numai bine, să aruncăm de la noi ura, invidia, multe alte fapte rele, să le adunăm pe cele bune. „Duhul smereniei, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei mi-l dăruie mie, Doamne!”. Sf. Apostol Pavel a zis: cel care mănâncă carne să nu-l osândească pe cel care nu mănâncă, și invers: cel care nu mănâncă să nu-l judece pe cel care mănâncă. Fiecare e cu organismul său individual, iar un om sănătos poate să mănânce toate celea, dar în toate trebuie să fie măsură.

- Țin să vă întreb: de ce ați nimerit în spital?

- Încă prin februarie a început să mă doară ochiul stâng, s-a înroșit și am umblat așa o săptămână; m-am adresat atunci la medic: ce să fac, ce se întâmplă, că îmi scad vederile?

- Ați depășit vârsta de 70 de ani?

- Nu, în septembrie acest an împlinesc 70 de ani. La vârsta asta nici n-am ce aștepta ca să-mi fie vederea ca la vultur, dar, totuși, am nevoie să pot scrie, să citesc... Mi-au depistat o inflamație, prescriindu-mi-se un tratament special.

- Ce-i vederea?

- Vederea este lumină. Însă unii oameni, având ochi și vedere, nu văd, precum și invers: acei care nu au vedere – văd... Eu cred că lumina, vederea noastră, este capacitatea de a căuta și vedea pe Dumnezeu. Aceasta este cel mai mare dar al Naturii – ca să vedem lucrurile clare în adevărata lumină a Lui Hristos. Și dacă avem această lumină duhovnicească, atunci putem face lucruri minunate. De exemplu, părintele arhimadrit Teofil Părăian (măn. Sâmbăta de Sus), lucrează foarte mult, este un duhovnic și predicator neîntrecut. El este orb, dar are vederea lăuntrică foarte dezvoltată și înălțată. Desigur, Dumnezeu ne-a dat toate cinci simțăminte să le avem sănătoase, să ne folosim de ele.

- Acest fel de a vedea, precum și vederea propriu-zisă, este un har dat de Sus?

- ... Cred că da. Că mai sunt oameni orbi, dar nu toți pot face lucruri din astea, duhovnicești sau spirituale. Sau se prăpădesc cu totul, sau rămân în întuneric toată vremea, dar sunt oameni diferiți. Dumnezeu ne-a făcut cu socoteală și cu înțelepciune. Minunate-s lucrările Tale, Doamne! Toate cu înțelepciune Le-ai făcut. Și toate simțurile, pe care le-ai dat chiar și hoților, le-ai dat pentru binele nostru, ca să ne folosim de ele și să le folosim spre bine.

- De ce în Basarabia avem foarte puțini duhovnici adevărați, la care oamenii să meargă, să se spovedească, urmându-le sfatul și învățătura?

- Ați constatat un fapt la care eu mă gândesc de multă vreme. Cu adevărat, odată cu închiderea bisericilor și prigonirea preoților în perioada sovietică, cei mai buni preoți s-au refugiat în România sau au fost duși în Siberia, ținuți în pușcării, iar care au rămas au fost sau fără pregătiri speciale, sau urmăriți, insuflându-li-se frica. S-a făcut, astfel, o lipsă mare de duhovnici. Era un preot la trei raioane și trebuia să reușească să meargă la botezuri și cununii. Eram persecutați și urmăriți în permanență de către securitate. La școală nu aveam dreptul să vorbim cu copiii, era socotit că faci propagandă. Și numai când copiii veneau la biserică și se mărturiseau era unica șansă de a sta de vorbă cu ei. La duhovnicie, cei mai curați sunt copiii. Am ajuns în Basarabia că eu, om bătrân, nu știu unde este un duhovnic foarte bun.

- Cum să atragem astăzi tineretul și copiii la biserică?

- La noi, societatea este bolnavă de la comunism încoace. Comunismul a trecut, dar boala a rămas. Oamenii au fost învățați să nu lucreze, să câștige bani degeaba, să fure – boala asta trebuie tratată. Biserica are rolul ei, dar depinde și de societate, de stat. Biserica vrea să facă, statul nu-i dă voie. De câți ani luptăm ca să

se introducă religia în școală, se discută mult, însă fără rezultate. Tineretul se trage la biserică, dar televiziunea, radioul îl încurcă. Pe la toate colțurile – mai mult publicitate rușinoasă.

Poporul român, are o tradiție scumpă, noi avem o mare comoară – credința ortodoxă strămoșească, pe care părinții noștri au apărât-o cu sabia și noi trebuie s-o păstrăm și s-o transmitem mai departe copiilor și urmașilor.

- Mitropolia Basarabiei și cea a Chișinăului și a întregii Moldove se află ca și cum într-un război nedeclarat. Sunt șanse ca ele să se împace și să conlucreze în folosul Ortodoxiei?

- Da, sunt. Dumnezeu va rezolva la vremea sa și această problemă. Înainte de toate, să scăpăm de politică, să fie lăsate bisericile și credincioșii ca să poată merge liber acolo unde le cere inima. Noi am fost ruși de la Biserica-mamă în mod forțat și trebuie să fim lăsați ca să ne întoarcem alături de ai noștri, bisericile să se unească spre facerea faptelor bune, Biserica să fie în fruntea societății, ca o făclie de lumină, care să arate calea cum trebuie de mers spre binele țării și spre slava Lui Dumnezeu.

- Omul, natura, universul – toate sunt creația Lui Dumnezeu. Cum credeți că trebuie să fie atitudinea oamenilor față de creația dumnezeiască?

- Dumnezeu a făcut o grădină mare – lumea aceasta înconjurătoare, punând omul – ca o cunună a creației sale – stăpân peste toate: să conducă și să stăpânească natura, dar nu așa cum conducem noi acum, ci să fie un conlucrător al lui Dumnezeu. El a fost pus ca să prelungească această operă a Lui Dumnezeu și, într-un fel, să se îndumnezeiască pe sine prin această conlucrare. Cu părere de rău, omul a deraiat, a denaturat totul, aducând blestemul asupra naturii și, astfel, vedem rezultatele activității sale – găuri în stratul de ozon, încălzire globală etc., etc. – și omul începe a recunoaște acum acest lucru. Și câte altele: stații atomice, bombe nucleare...

- Dar am fost avertizați, ni s-a prezis toate acestea de către Sfântul Ioan în Apocalipsa. Sunt elemente ale acesteia în jurul nostru, prin atitudinea noastră față de mediu, natură, univers?

- În Sfânta Scriptură se spune că vremurile acestea, desigur, vor veni cândva, însă, dacă lumea se va schimba, ele pot să se amâne. Lumea însă nu-și prea dă seama de aceasta.

- În ultimul timp, se vorbește mult de ecologie, ca știință care-și propune să salveze omenirea, s-o protejeze, s-o atenționeze asupra pericolelor și dezastrelor care o pândesc din cauza propriilor sale greșeli. Ce părere aveți despre aceasta, părinte?

- Vorbind despre sănătatea ecologică, trebuie să recunoaștem că aceasta a început să se strice când a pornit a fi subminată și „aruncată în aer” credința noastră ortodoxă, odată cu venirea sovietelor, cu închiderea bisericilor și a mănăstirilor, fiind interzisă răspândirea cuvântului Lui Dumnezeu, care propovăduiește pace, dragoste, armonie între natură, om și Dumnezeu. Poporul nostru e de aur, cu toate acestea, el a păstrat în sinea sa noblețea. Când în 1997 - 1998 au început să (re)deschidă bisericile (în Republica Moldova au fost distruse aproximativ 1000 de lăcașuri sfinte, prin 1940 erau 1100, în perioada URSS au rămas doar 192), deși se vorbește că ar fi fost închise și distruse mai mult în timpul războiului, pe când doar în timpul lui Hrușciiov s-au distrus vreo 300... Să ne amintim însă de anii 90 ai sec.XX, cum poporul nostru de prin toate suburbiile lucra și jertfea tot ce avea ca să-și revadă iarăși lăcașul sfânt, să aibă un loc de închinare și o făclie. Săreau toți, chiar și mulți președinți de colhozuri, oameni de rând – toți ajutau pentru a face să aibă un lăcaș sfânt în sat. Dar nevoia a venit din altă parte: nu ajungeau preoți, și atunci au început să se facă preoți mulți nevrednici, datorită și conducerii noastre – mitropolitul Serapion, care a introdus în biserica din Moldova corupția și multe alte lucruri foarte neplăcute, special ca să ne distrugă genofondul nostru de preoți, ca să fie dezbinare între biserici și să poată conduce și mai departe. Oamenii construiau biserica și veneau la arhieru, cerând să li se dea un preot care să le sfințească lăcașul și li se răspundea

ca să plătească 3000 de ruble. Veneau la mine, ca deputat în fost URSS și se jeluiau: „Părinte, ce să facem? Am dat tot ce am putut – de unde să mai luăm așa o sumă?” Trei mii de ruble era o sumă foarte însemnată. Totodată, făcând preoți dintre oameni nevrednici, au abătut un dezastru asupra poporului care, bietul nu mai știa încotro s-o apuce și în cine să mai creadă.

- Au dezbinat, deci, nu numai biserica, dar și poporul, pomenindu-ne într-un război cu toții – pe de o parte, între Mitropolia Basarabiei și cea a Chișinăului și a întregii Moldove, pe de alta, între susținătorii acestora, război calificat chiar de dumneavoastră drept împotriva creștinătății din Republica Moldova. Cum vedeți împăcarea în interiorul poporului și între aceste două mitropolii o armonizare în Ortodoxie?

- Dumnezeu are să trimită un timp bun când mitropoliile se vor uni, precum și toți creștinii din Basarabia se vor uni cu Biserica-mamă, cea ortodoxă română. Eu spun întotdeauna: noi avem un popor de aur, dar care n-are parte de părinți, nici duhovnicești, nici politici. Toți care au fost până acuma și cei din prezent nu trag la țară și la poporul lor, ci trag cu totul în altă parte. Noi avem parte de părinți vitregi și asta e tragedia poporului basarabean. Acesta ascultă, vrea să fie condus, e gata să sărute și haina preotului numai să-l învețe de bine și să-l ducă spre bine, spre Dumnezeu.

- Ca preot, ce-i doriți acestui popor de aur, ce mesaj îi adresați prin intermediul revistei „Natura”?

- Doresc poporului meu iubit să se adune în jurul Lui Dumnezeu, în jurul bisericii și al slujitorilor ei adevărați, să slujească numai credinței și să caute numai adevărul, să fugă de tot ce e rău și ce-i minciună; să nu aștepte să-i vină ceva de undeva degeaba, să caute și să aleagă grâul de neghină... Omul după roade se cunoaște; așa să-l alegem.

- Mulțumim mult, părinte! Sănătate vederii dumneavoastră, trupului și minții, precum și poporului pe care îl iubiți și-l povățuiți de bine.

- Să dea Domnul și Hristos să fie în mijlocul nostru. Hristos a înviat!

**GHEORGHE DONI,
jurnalist Natura, 2007 (apr.), p. 8.**

SUNTEȚI ÎNSCRIȘI ÎN CARTEA VIETȚII VEȘNICE

Ori de câte ori primesc și citesc pe nerăsuflăte revista „Luminătorul”, am un fericit prilej să-L laud încă o dată pe Cel de Sus, strigând: „Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale!”. Răsfoind „Luminătorul” nr.5, 2006 și ajungând la paginile 28, 30 și 31 ale exemplarului, mi-au umplut ochii, gata să mi-i scalde în lacrimi, frumoase imagini ale bisericii „Sf. Petru și Pavel”. În forma-i arhetipică, de concept miniatural, de desen, începusem a mi-o face ochilor priveliște alintată acum șapte ani, tot datorită „Luminătorului”, care și-o făcuse emblemă sugestivă și semn de confirmare a ceea ce ne relatau articolele de fond ale periodicului, ca un Amin la vedere. Iar acum, fățiș-să vezi și să crezi ! – iat-o ctitorită de-a binelea, stâlp și temelie de credință întrupată. Catedrală nu alta ! Priveliște sfântă ce mi-a copleșit mintea și închipuirea cu un întreg val de gânduri, toate pulsând de o mistică bucurie și entuziasm. Adevărat Te Deum și strigăt de „Slăvit să fie Domnul”. Interesant că primul gând m-a dus, fără răgaz, la vestitul colind de Crăciun, ce-și deschide relatarea cu uimirea versului: „Ce vedere minunată lângă Betleem se arată!”, făcându-mă să zic cu murmur sinonimic: „Ce vedere în Buiucani ni se arată: o nou-nouță Casă a Domnului”. Va continua, ca toate adevăratele biserici, Proscomidia începută la Betleem, localizând și actualizând „iară și iară”, ad. hoc, Munții Fericirilor, Taborului, Golgotei și Înălțării, cu tâlcul lor de mare revelație. Ca o grădină de comori, în care să se suie, spre a-L vedea și a-L auzi pe Domnul, tot buiucăneanul ...

Bucurați-vă, oameni buni, pentru aflarea mărgăritarului cel de mult preț! Cu prețul a multjertfelnicei credințe a părintelui paroh Petru Buburuz – întru răbdare și nădejde, întru neobosit „Doamne ajută!” și „Acum slobozește” - l-ați scos în lumină...

Cei ce vor să înțeleagă ce a dorit să spună psalmistul când a zis: „Adevărul din pământ a răsărit, iar dreptatea din cer a privit”, să ia aminte la izbânda dumneavoastră, la adevărul bisericii ce-și avântă crucea spre cer – ca într-o permanentă sărbătoare a sfintei ei înălțări...

Drept care, tocmai întru virtutea sfintei dreptăți, suntem datori să-i ferim pe cei ce au fost angajați cu trup și suflet, într-un fel sau altul, în ctitorirea bisericii ce va sătura așteptările. Că doar s-a zis și se va zice pururea... și încă psalmodic: „Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura...”. Și tot atât de drept este ca pomelnicul vrednicilor ctitori să înceapă cu primul ei ctitor, neobositul și neînfricatul dumneavoastră paroh, părintele Petru Buburuz.

Nu chiar tipiconal, ci de-a dreptul inspirat și profetic a strigat arhierul ce l-a hirotonit odinioară – „Vrednic este!”. Și nu doar din obișnuință au repetat și confirmat, în nescăzut ecou, ecfonismul arhieresc „Vrednic este!” și participanții la sfânta slujbă, ci sub impresia, deopotrivă, a inspirației, a intuiției... Așa cum peste ani, nu doar din întâmplare sau din capriciu, dumneavoastră, cei a căror vrednicie ctitorească o ferim, ați venit să faceți front ctitoresc alături de Prea Cucernicia Sa. Omul și clericul luptător, care purcese nu doar la constituirea propriei sale parohii, ci și la reconstituirea întregii Mitropolii basarabene, ruptă din corpul firesc al Patriarhiei Române. Nu singur, desigur, ci ajutat și de alți vrednici luptători. Unii ca dumneavoastră ce ați sărit ca la o sfântă alarmă patriotico-duhovnicească, la refacerea mult jignitei și răstignitei noastre Basarabii, a Bisericii ei strămoșești. La spălarea obrazului cel scuipat de vrăjmași.

Să nu vă supărați nici dumneavoastră, cei ce ați venit alături de vrednicia sa, să nu se supere nici el însuși, cel pe care l-ați înconjurat cu o dârză și neclintită hotărâre de manoli-ziditori... Dar noi, cei ce ne facem veacul în țara invalidă, așa vedem lucrurile. Noi, care, nefiind la fața locului, ne-am făcut-o pe biserica dumneavoastră icoană – icoana în relief duhovnicesc, înrămată cu numele dumneavoastră de botez, mitrica ei. Aceasta în timp ce numele de familie, care ne aduce aminte de părinții și chiar de strămoșii dumneavoastră, precum și ale soțiilor dumneavoastră, încadrându-le și pe cele ale urmașilor dumneavoastră, au început să fie scrise în cronica parohiei, devenită istorie...

Destul că cele ce înrămează icoana bisericii – pentru noi – vor forma marele pomelnic al „fericiților și întotdeauna pomeniților

ctitori ai sfântului locaş. Şoptite urechii divine încă de la Proscomedie, cu pripeala: „Pomeneşte-i, Doamne, pomeneşte-i şi le scrie numele în Cartea Vieţii!”. A Vieţii Veşnice, dragii mei!

Pe o parte dintre vrednicii şi devotaţii colaboratori ai Prea Cucerniciei Sale şi ai întregului cler i-am memorizat şi noi, chişinăuieni de la Braşov, fericindu-i pe Vasile Petrea, Vasile Gavriliţă, Anatol Gorbunov, familia Buzencu, Dumitru Rusu, Leonid Bocanu, Valeriu Foca, Pavel Tostogan, Larisa şi Gheorghe Plămădeală, Gheorghe Ursachi, Victor Zatic, Tudor Buducea, Eudochia Ciobanu, Larisa Ursu, Victor Martâniuc. Suntem încredinţaţi că pomelnicul ce se va întocmi cu prilejul mării târnosiri va fi mult mai bogat, mai ales că unii vor veni într-ajutor în perioada de finisare a sfintei ctitorii...

Şi la cei care au făcut front ctitoresc cu Prea Cucernicia Sa Petru Buburuz, şi la cei cu dar jertfelnic li se va adăuga în continuare amintitele de Sfânta Scriptură pe tetrapod: că „Domnul a întocmit o carte de aducere aminte spre binele celor ce se tem de El şi caută scăpare în numele Lui”. „Fiind ca o avere a mea, zice Domnul prin gura proorocului Maleahi. Şi voi avea îndurare de ei, precum are un om (un tată) faţă de fiul ce-i slujeşte” (3, 16-17). E cartea pe care Sfântul Apostol Ioan a văzut-o în răpirea-i din Patmos. Denumită de data aceasta Cartea Vieţii, întocmită în temeiul pomelnicelor noastre.. (Apoc. 20, 12). Pomelnicul faptelor noastre, subsumat marelui pomelnic al neamului nostru... (Apoc. 21, 24-26 cu Deuter. 32, 9).

Marea faptă de jertfelnicie e de ordin revelaţional-dogmatic, în primul rând. Şi o judecată revelaţional dogmatică i-a făcut pe sfinţii autori ai sfintelor liturghii să pună pomenirea ctitorilor şi eroilor la ectenia de vii, şi nu a celor decedaţi. Căci doar în Cartea Vieţii Veşnice au fost înscrşi! Ca şi cum ei n-ar muri nicicând...

Preot ALEXANDRU ENACHE
Braşov (România)
Luminătorul, 2007, nr. 1, p. 62-64.

CATEDRALA LUI PETRU BUBURUZ

La Chișinău, pe strada Alba-Iulia, protoiereul Petru Buburuz construiește o preafrumoasă catedrală a Sfinților Petru și Pavel. Este cea mai albă, mai zveltă, mai românească dintre toate catedralele ortodoxe ce se construiesc acum în spațiul etnocultural al poporului nostru.

Minunea arhitectonică de pe Alba-Iulia îmbină fericit triconcul îngust mușatin, dotat cu două turle, deschiderea pridvorului brâncovean și înălțimea transcendențială a bisericilor din Ardeal. Această construcție magnifică ne-a adus la Chișinău frumusețea Hurezilor, Probotei, Sâmbetei, dar și a vechii biserici ștefanieni de la Căpriana. După dezastrul rusesc și bolșevic, care a anihilat mai toate elementele excepționale arhitecturii vechi românești, catedrala de pe Alba-Iulia este prima care adună atât de armonios înălțimea și ocnițele, misticul și friddele, frumosul și sacrul, modernitatea și tradiția („depozitara geniului etnic creator”, spune ÎPS Bartolomeu Anania). Arhitecții au păstrat vie relația dintre gotic și bizantin, taina bolții, prefacerea loggiei italiene un loc de întâlnire a omului cu Dumnezeu, iar Petru Buburuz nu a uitat că o biserică românească este armonizată și cu natura, așa că, în pofida orașului și a șantierului, parcul din jur face deja parte din spațiul sacru al Catedralei.

La ora actuală, Petru Buburuz săvârșește slujba în viitoarele încăperi sociale, acolo unde cu certitudine, va fi susținută și o intensă viață intelectuală, așa cum i-a stat bine ortodoxiei românești dintotdeauna. Părintele Buburuz, unul dintre cei care s-a străduit să ne fie redată Mitropolia Basarabiei, reprezintă azi hărnicia intelectuală a acestei mitropolii, munca lui de ctitor, scriitor, editor și luminător fiind bine cunoscută și apreciată. Dar, cu toate astea, Petru Buburuz construiește minunea despre care scriem aici mai mult de unul singur.

Nu trimitem săgeți cu această afirmație nici spre Patriarhia de la București, nici spre Mitropolia de la Chișinău, nici spre elita politică, economică și culturală a Basarabiei. Până la urmă, o biserică, fie ea și Catedrală a Neamului, așa cum va fi cu certitudine Biserica

Sfinților Apostoli Petru și Pavel, se construiește de enoriași. Dar Basarabia s-a sacrificat de atâtea ori pentru a nu dispărea întregul neam românesc, încât s-ar putea, de mult se putea, ca minunea pe care o zidește la Chișinău protoiereul Petru Buburuz, să lumineze acest sacrificiu cu toată puterea spiritualității românești.

ANDREI VARTIC, scriitor
Timpul, 2007, 8 februarie, p .9.

BUBURUZ OT DURLEȘTI

Prof. - protoieru **PETRU BUBURUZ**, magistru în teologie, într-o ședință ordinară a Parlamentului, după ce-și expuse părerea asupra unei chestiuni discutate la moment, la microfonul nr. 3, găsi de cuviință să încheie destul de emotiv:

- Și încă una, domnilor. Eu nu sunt **BUBURUZĂ**, ci **BUBURUZ**! Vă rog, să nu confundați: corect se scrie și se pronunță BU-BU-RUZ , cum scriau și vorbeau stăbunii...

- Vasăzică, soțul Buburuzei ?

- Nu, domnilor. Soțul Buburuzei e tot buburuză, explică cu sânge rece oratorul. De altfel, destul de convingător.

În sala Parlamentului însă, pe alocuri, apărură zâmbete. Dar una deveni clar: omul are dreptul la identitate onomastică. Cu atât mai bine că, părerea autorului, așa „scrieau și vorbeau străbunii”.

Și pe drept cuvânt: în registrele mitrice ale bisericii din Durlești, precum și în cartagrafiile de la începutul sec. XIX din aceeași localitate, numele de familie, corect, al preotului **PETRU BUBURUZ** este atestat anume așa precum susține Sfinția Sa.

Doar o mică rectificare: la coastele Chișinăului, în Durlești, ca și în întreaga Moldovă medievală, în vorbire persista un cunoscut fenomen fonetic (ostracizat de nou astăzi) – africata „dz”. Dacă mai aproape de țin. Hotinului, în satul Pelinia, înregistrăm un GRUMEZA–GRUMADZ–GRUMADZĂ–GRUMEADZĂ, apoi la Durlești – pe un **BUBURUDZ** (curios lucru că, în 1859, deja când scrisul din biserica Durlești era, și aici, trecut de la alfabetul chirilic la cel rusesc, pisarul a găsit de cuviință să sublinieze genul masculin al substantivului, fortificând africata prin alinierea în continuare a literei rusești, auxiliare „б”).

În revista *TERRA MOLDAVIAE*, nr. 1, 1993 al cărei redactor-șef adjunct am avut imprudența să fiu, prof. prot. **PETRU BUBURUZ** e prezent cu *BISERICA ÎN MOLDOVA: CĂILE MARTIRAJULUI*. Acesta a fost al doilea contact „editorial” al nostru – primul, în 1991, s-a soldat cu editarea în tiraj de 12 mii a Programei școlare la... religie. Acest document didactic, cu unele explicații de rigoare (religia se preda la solicitarea părinților, cu

susținerea școlii, în clasă) a fost expediat în toate unitățile didactice din Moldova.

- Priviți, ce fac basarabeni !...

Modesta noastră programă școlară se afla în mâna Preasfinției Sale Andrei, episcopul de la Alba-Iulia, în primăvara a. 1992, zilele de Sf. Paști, la Toplița, jud. Harghita, în cadrul unui simpozion al directorilor de școli din județ.

- O să trec pe la Ministerul nostru al învățământului, la București, să le-o demonstrez! Basarabeni ne-au luat-o înainte!...

Prof. prot. **PETRUBUBURUZ**, în revista *TERRAMOLDAVIAE*, pag. 67, subliniind necesitatea conlucrării societății cu Biserica, promotor al culturii, insistă asupra ideii predării religiei în școală: „*ÎNCĂ NU ESTE O LEGE, ÎN MULTE ȘCOLI DE ACUM SE PREDĂ RELIGIA SUB DIFERITE FORME: FACULTATIV, PE CLASE, LECȚII APARTE...*”. „*ÎNCĂ O PROBLEMĂ CARE DEVINE TOT MAI ACUTĂ ÎN REPUBLICA NOASTRĂ: CEA A MISIUNII ȘI CREDINȚEI ORTODOXE*”, susține autorul, „*POPORUL NOSTRU ESTE ORTODOX SAU DREPTSLĂVITOR DE LA ORIGINEA SA ȘI NUMAI PRIN ACEASTĂ CREDINȚĂ A PĂSTRA EXISTENȚA DE VEACURI...*”. „*Să nu admitem INFLUENȚE STRĂINE CE NE DEZBINĂ CREDINȚA ȘI POPORUL*”... „*RESPECTÂNDU-NE UNII PE ALȚII, SĂ PĂSTRĂM UNITATEA NOASTRĂ DE NEAM ȘI CREDINȚĂ*”...

Neamul ortodox al preotului **PETRU BUBURUZ** este atestat la Durlești pe la finele sec. XVIII, precum ne permit actele scrise, acribe, să constatăm.

Născut la 26 septembrie 1937, preotul a fost fiul **NASTASIEI** (1915) lui **PETRU CHIOSA** din Trușeni și a lui **MICHEA** (Dumitru) **BUBURUZ** (1910) din Durlești.

Tatăl **DUMITRU** a fost fiul lui **ANDREI BUBURUZ** (1890-1947) și al **EFTIMIEI** (1895-1982) ot tam.

Bunicul său a fost **IACOB BUBURUZ** (1860), fiul lui **VASILE** (1815) **BUBURUDZ** și al **GHENIEI** (Evgheniei) lui **IRIMIA** din Durlești.

Străbunicul, născut în 1790, a fost **CONSTANTIN BUBURUDZ**, căsătorit cu o fată fecioară, mai mică cu 8 ani decât el, **TASIA** lui **DAMASCHIN** ot tam.

Dr. VLAD CIUBUCCIU

RUGĂ PENTRU MOLDOVA

Preoților: Petru Buburuz, Ioan Ciuntu, Vasile Petrache

*Aceste dealuri și vâlcele
Le-am preamărit, dar le-am și plâns.
Deprinsu-ne-am din veci cu ele,
Cu noi și ele s-au deprins.
Ne mulțumim cu-n simplu nume,
Cu bucuria unei pâini.
Nu suntem cei mai buni din lume,
Dar nici din neamuri de păgâni.*

*Cu închinare
Trimitem gândul și slova
Iubirii ce ai pentru noi:
Ajută, Doamne,
Ajută, Doamne, Moldova
Și-o cruce de grele nevoi!*

*Atâtea lucruri bune sameni,
Reverse ochii Tăi curați
Mai multă pace între oameni
Și învoire între frați.
Înalță gândul cel cucernic
În cei de mila Ta setoși.
Va fi și Cerul mai puternic
De vom fi noi mai sănătoși.*

*Cu închinare
Trimitem gândul și slova
Iubirii ce ai pentru noi:
Ajută, Doamne,
Ajută, Doamne, Moldova
Și-o cruce de grele nevoi.*

Grigore VIERU

APRECIERI, OPINII, SUGESTII

„Societatea trebuie să se curețe de tot răul, pe care l-a acumulat timp de decenii, ca să transmitem urmașilor noștri toată bogăția spirituală și culturală, moștenită ca o comoară de la înaintașii noștri, intactă și în întregime.

Această comoară prețioasă este morala creștină. Să ne ajute Dumnezeu să o vedem instaurată în viața noastră de toate zilele”

Prot. PETRU BUBURUZ
Tineretul Moldovei, 1990, 11 iulie, p. 20.

„Datorită creștinismului s-au dezvoltat și au prosperat diferite ramuri ale culturii: literatura, muzica, pictura, arhitectura etc. În această ordine de idei, putem vorbi, despre mănăstiri și despre biserici.....vestite centre de spiritualitate. Chiar de la începuturi, ele erau adevărate focare de lumină și adevăr: aici se întemeiau școli, se copiau și se multiplicau cărți, se alcătuiau cronici și se scriau cărți, se fondau tiparnițe, se organizau școli de pictură și muzică bisericească”

Prot. PETRU BUBURUZ
Luminătorul, 1992, nr. 3, p. 44-45.

„Credința adevărată nu se declară în public, ea se trăiește, nu se afirmă cu voce tare la adunări și diferite manifestări; ea se practică și se înfăptuiește în liniștea nopții, în liniștea inimii noastre, în liniștea deosebită a sfințelor lăcașuri, unde este și o prezență deosebită a lui Dumnezeu”.

Prot. PETRU BUBURUZ
Luminătorul, 1992, nr. 5, p. 32.

„În slujba și activitatea lor politică, preoții și scriitorii au misiuni asemănătoare: de a lumina și a călăuzi poporul în adevăr și dreaptă credință. Firește, e vorba de persoane cu vocație sau cu inspirație de caracter divin. Aceștia, preoții și scriitorii, trebuie să fie conștiința Neamului, călăuza lui în drumul spre viitor. Viitor în care va domina binele și dreptatea”

Prot. PETRU BUBURUZ
Literatura și arta, 1995, 19 octombrie, p. 6.

„... Omenirea nu are alternativă decât să trăiască urmând poruncile dumnezeiești... În caz contrar, își pierde sensul tot ceea ce creează astăzi...”

„... Omul își poate înnoi sufletul, trecându-l prin curățenia credinței...”

Prot. PETRU BUBURUZ
Luminătorul, 2007, nr.1, p. 5, 6.

„... Dumnezeu a făcut o grădină mare – lumea aceasta înconjurătoare, punând omul – ca o cunună a creației sale – stăpân peste toate: să conducă și să stăpânească natura, dar nu așa cum conducem noi acum, ci să fie un conlucrător al Lui Dumnezeu. El a fost pus ca să prelungească această operă a Lui Dumnezeu și, într-un fel, să se îndumnezeiască pe sine prin această conlucrare. Cu părere de rău, omul a deraiat, a denaturat totul, aducând blestemul naturii și, astfel, vedem rezultatele activității sale – găuri în stratul de ozon, încălzire globală etc., etc. și omul începe a recunoaște acest lucru. Și câte altele: stații atomice, bombe nucleare...”

Prot. PETRU BUBURUZ
Natura, 2007 (apr.), p.8.

„Părintele Petru Buburuz face parte din categoria acelor aleși ai poporului care se identifică totalmente cu năzuințele și aspirațiile celor ce l-au ales. Prin exemplul său, prin faptele și acțiunile sale el întruchipează astăzi vrerea unui neam ce luptă pentru renaștere, morală spirituală și națională, fără frică de consecințe imprevizibile, ca un adevărat fiu al poporului, păstor pe deplin conștient de menirea sa”.

VASILE MALANEȚCHI, scriitor
Literatura și arta, 1990, 22 februarie, p. 7.

„Protoiereul Petru Buburuz, magistrul în teologie, neobosit slujitor al Altarului, consilier al Mitropoliei Basarabiei, cercetător, publicist, propagator al valorilor spirituale, eminent activist al vieții publice, luptător perseverent pentru drepturile de liberă manifestare a culturii naționale și a graiului strămoșesc și, în plus, un priceput gestionar al edificării Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Chișinău... - cei ce îl cunoaștem, o știm – nu e niciodată satisfăcut de ceea ce face și, probabil, anume această permanentă nemulțumire de sine este forța motrice a nesecatelor lui idei și fapte”.

VITALIE OJOVANU, doctor în filosofie
Sfântul Ipolit Romanul și „Tradiția Apostolică”,
Ch., 2002, p. 8.

TABEL CRONOLOGIC

1937, 26 septembrie

Protoiereul Petru Buburuz s-a născut în comuna Durlești, județul Lăpușna.

1944-1954

Urmează șapte clase la școala medie din satul de baștină, iar clasele 8-10 în satul Trușeni.

1954-1955

Lucrează la Combinatul Poligrafic din Chișinău în calitate de ucenic linotipist.

1955-1961

Studiază la Seminarul Teologic din Sankt Petersburg.
(cu excepția serviciului militar (octombrie,1958-august,1960)).

1961-1965

Își continuă studiile la Academia Teologică din Sankt-Petersburg, terminându-le cu titlul științific de candidat în teologie, după susținerea tezei cu tema „Tradiția Apostolică” a Sfântului Ipolit Romanul ca monument liturgic”.

1964, octombrie

Este hirotonit ca diacon.

1965, februarie

Este hirotonit ca preot.

1965-1968

Urmează aspirantura la Academia Teologică din Zagorsk (Moscova). Activitatea de preot și-o desfășoară la Catedrala „Ciuflea” și Biserica „Sfânta Treime” din Chișinău.

1966-1968

Activează ca referent la Departamentul pentru relații bisericești externe al Patriarhiei din Moscova.

1966, aprilie

În componența unei delegații a Bisericii Ortodoxe Ruse, vizitează Siria, Iordania, Israelul, Grecia (Sfântul Munte Athos). Este distins cu Ordinul „Sfântul Pavel” de către Biserica Ortodoxă Elenă.

1968-1974

În această perioadă este preot la Catedrala „Ciuflea” din Chișinău.

1969-1988

Este șeful arhivei Centrului Eparhial din Chișinău (cu unele intermitențe).

1972

Susține teza de magistru în teologie la Sankt Petersburg cu tema „Sfântul Ipolit Romanul și „Tradiția Apostolică”.

Este membru al delegației Bisericii Ortodoxe Ruse în Jugoslavia, Grecia, România; este ridicat la rangul de protoiereu.

1974-1978

Este preot la Biserica „Tuturor Sfinților”.

1975-1978

Își face stagiul la Institutul Catolic de la Paris (Franța) ca stipendiat al Guvernului Francez.

1975

Însoțește la Moscova delegația Bisericii Ortodoxe Române în frunte cu Patriarhul Iustinian.

1979-1992

Este numit preot la Biserica „Cuvioasa Parascheva” din Strășeni (o lună de zile), continuându-și apoi activitatea în calitate de preot, apoi paroh la Biserica „Sfânta Treime” din Chișinău.

1980, octombrie

Însoțește la Moscova delegația Bisericii Ortodoxe Române în frunte cu Patriarhul Iustin.

1982

Este gratificat cu Crucea de pietre nestemate de către Patriarhul Moscovei și a întregii Rusii, Pimen.

1986, noiembrie

Participă la ceremonia înscăunării Patriarhului Bisericii Ortodoxe Române Teoctist ca membru al delegației Bisericii Ortodoxe Ruse.

1987

Este gratificat cu Mitra de către Patriarhul Pimen al Rusiei.

1988

Însoțește la Moscova delegația Bisericii Ortodoxe Române în frunte cu Patriarhul Teoctist cu ocazia sărbătoririi a o mie de ani de la creștinarea Rusiei. Este distins cu Ordinul „Sfântul Serghie” de gradul III de către Biserica Ortodoxă Rusă. Timp de o lună se află într-un pelerinaj pe la bisericile și mănăstirile din Oltenia, Ardeal și Moldova, România.

1989-1994

Este deputat al poporului în Sovietul Suprem al fostei URSS.

1989

Este membru al Comitetului de conducere al Fundației Culturale din Moldova, membru al Adunării Eparhiale și al Sfatului Eparhiei Chișinăului.

La 27 august, 1989, binecuvântează prima Mare Adunare Națională din Chișinău.

1990

Este ales președinte al Societății Culturale și Bisericești „Mitropolitul Varlaam” și al Consiliului și Prezidiului ei, este

membru al colegiului de redacție al publicației Societății – „Datina creștină”. Participă la Podul de Flori de la Prut (Ungheni).

La 17 septembrie 1990 binecuvântează cea de a II-a Mare Adunare Națională de la Chișinău. Tot din acest an și până în 1998 participă, în calitate de membru sau de președinte, la lucrările comisiilor de admitere la facultățile și seminarele teologice din cuprinsul Patriarhiei Române.

1991

Este ales membru al prezidiului Fondului Carității din Moldova, membru al comisiilor eparhiale speciale și disciplinare. Concomitent este numit paroh și ales episcop al Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Buiucanii Noi, Chișinău. Este delegat la „Forumul românilor de pretutindeni”, organizat la Sinaia de Fundația Culturală Română. Reprezintă Republica Moldova și Biserica Ortodoxă din Moldova la Podul de Flori de la Prut (Leușeni-Albița).

1991-1993

Activează în calitate de decan al Facultății de Teologie, redeschisă în cadrul Universității de Stat din Republica Moldova. Este decan, profesor și șef al catedrei de teologie generală, concomitent și membru al Senatului Universității.

1992

Este ales redactor-șef (și redactor-editor) al revistei bisericești „Luminătorul”, membru al Sfatului Frontului Popular Creștin Democrat din Moldova, membru al Conducerii Frăției Ortodoxe „Ștefan cel Mare”, consilier administrativ-bisericesc al Mitropoliei Basarabiei. Participă la „Forumul românilor de pretutindeni”, organizat la Neptun (Constanța).

La 19 decembrie 1992 Petru Buburuz participă la elaborarea și semnarea Actului Patriarhal și Sinodal de reactivare a Mitropoliei autonome a Basarabiei de stil vechi, cu reședința în orașul Chișinău. Tot în acest an este eliberat din funcția de paroh al Bisericii „Sfânta Treime” din Chișinău.

1993

Participă la „Forumul românilor de pretutindeni”(Sibiu).

1995

Este ales membru de onoare al „Astrei Basarabene”. În octombrie 1995 participă la ședința Sfântului Sinod care a confirmat alegerea titularului Mitropoliei Basarabiei și Exarhatului, apoi la festivitățile prilejuite de împlinirea a 110 ani de la recunoașterea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române și 70 ani de la înființarea Patriarhiei Române. În noiembrie participă la Congresul al III-lea al Spiritualității Române (Băile Herculane).

1996-2006

Pe parcursul ultimului deceniu, și-a concentrat eforturile la construcția edificiului Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” ce ține de Mitropolia Basarabiei, fiind totodată și consilier administrativ-bisericesc al Mitropoliei.

1997

Participă ca delegat din partea Bisericii Ortodoxe Române la cea de-a doua Adunare Ecumenică Europeană (23-29 iunie) și a 11-a Adunare Generală a Conferinței Bisericilor Europene (30 iunie - 4 iulie) la Graz (Austria).

DISTINCȚII

Ordinul „Sf.Pavel” (Biserica Ortodoxă Elenă);

Gratificat cu Crucea de pietre nestemate de către Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii, Pimen;

Gratificat cu Mitra de către Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii, Pimen;

Ordinul „Sfântul Serghie” de gradul III (Biserica Ortodoxă Rusă);

Crucea Patriarhală înmănată de Patriarhii Bisericii Ortodoxe Române: Iustinian (2 ori), Iustin și Teoctist (3 ori);

Crucea Patriarhală înmănată de Sanctitatea Sa Patriarhul Ecumenic al Constantinopolului Bartolomeu I.

LUCRĂRI, ARTICOLE, INTERVIURI ȘI ALTE MATERIALE PUBLICISTICE

1966

1. Незабываемое путешествие по Святым местам // *Stimme der orthodoxie*=Голос православия (Patriarhia Moscovei în RDG). - 1966. - Nr.8. - P.12-24; 7 foto.-lb.germ.

1967

2. Принятие Экзархата РПЦ в Америке в Национальный Совет Церквей в США// *Журнал Московской Патриархии (ЖМП)*. - 1967. - №2. - Стр.28-29.

1968

3. К трагической кончине д-ра Мартина Лютера Кинга // *Журнал Московской Патриархии (ЖМП)*. - 1968. - №5. - Стр.7.

1969

4. Христиане Нигерии-гости Русской Православной Церкви // *Журнал Московской Патриархии (ЖМП)*. - 1969. - №12. - Стр.17-18.

1970

5. „Апостольское предание” Св.Ипполита Римского: [trad.în lb.rusă din versiunea latină a „Tradiției Apostolice” și Precuvântare] // *Богословские Труды (Московская Патриархия)*. - М.,1970. - Сборник № 5. - Стр.275-296.

1975

6. „Апостольское Предание” Св.Ипполита Римского: [despre originea lucrării și raportul ei față de alte monumente liturgico-canonice din sec.III-V] // *Богословские Труды (Московская Патриархия)*. - М.,1975. - Сборник № 13. - Стр.181-200.

7. Посещение Патриархом Румынским Юстинианом Русской Православной Церкви // Журнал Московской Патриархии (ЖМП). - 1975. - №9. - Стр.10-14.

8. Кафедральный Собор во имя великомученика Федора Тирона // Звонница Молдавии.-1976. - №5. Стр.15-16; Журнал Московской Патриархии (ЖМП)-1975.

1979

9. Игуменья Серафима - настоятельница Жабского Вознесенского монастыря // Журнал Московской Патриархии (ЖМП). - 1979. - № 11. - Стр.36.

1980

10. Епархиальное Совецание духовенства Кишиневско-Молдавской епархии // Журнал Московской Патриархии (ЖМП). - 1980. - № 4. - Стр.15-16.

1981

11. Игуменья Александра – настоятельница Жабского Вознесенского монастыря // Журнал Московской Патриархии (ЖМП). - 1981. - № 1.- Стр.9.

12. Жабский Вознесенский монастырь//Журнал Московской Патриархии (ЖМП).- 1981. -№ 7. - Стр.20-21.

1983

13. 70-летие Архиепископа Ионафана//Журнал Московской Патриархии (ЖМП). - 1983. -№ 2. - Стр.49-50.

1984

14. 50-летие священнослужения Архиепископа Ионафана // Журнал Московской Патриархии (ЖМП). - 1984. - № 4. - Стр.26.

1985

15. Юбилейные торжества в Молдавии // Журнал Московской Патриархии (ЖМП). – 1985 . - № 1. - Стр.49.

1986

16. Погребение Архиепископа Старообрядческого Никодима // Журнал Московской Патриархии (ЖМП). - 1986. - № 9. - Стр.21.

1987

17. Блаженнейший Патриарх Теоктист – Предстоятель Румынской Православной Церкви // Журнал Московской Патриархии (ЖМП). - 1987. - № 4. - Стр.42-45.

1998

18. Slujire cu credință // Lit.și arta. - 1988. - 24 mart. - P.5.

19. Cartagina tăcerii trebuie să fie demolată: [interview cu P.Buburuz, magistru în teologie, protoiereul mitrofor, paroh al Bisericii „Sfânta Treime” din Chișinău] / consemnare: D.Mihail, V.I. Cibotaru // Lit.și Arta. – 1988. – 23 iun. - P.7.

20. Кишиневской епархии – 175 лет: Празднование юбилея // Журнал Московской Патриархии (ЖМП). - 1988. - № 10. - Стр. 21.

21. Священник Алексей Матеевич – поэт и писатель Молдавии // Журнал Московской Патриархии. - 1988. - № 10. - Стр.21-23.

1989

22. În numele credincioșilor din Moldova // Glasul. - 1989. -15 febr.

23. Религия как основа решения некоторых социально-нравственных проблем: [program electoral] // Вечерний Кишинев.- 1989. - 5 мая. - Chișinău. Gaz. de Seară. - 1989. - 5 mai.

24. „Fie vrerea Domnului și a poporului”: [interview cu protoiereul P. Buburuz, circumscripția electorală teritorială Nr.695] / interlocutor: V. Dulce // Tinerimea Moldovei. - 1989. - 7 mai.

25. „За экологию души”: [interviu cu P.Buburuz, paroh al bisericii “Sfânta Treime”] / беседовала: С.Гамова // Сов. Молдавия. – 1989. – 18 мая.

26. Mulțumesc lui Dumnezeu că sunt viu și sănătos // Chișinău. Gaz. de Seară. - 1989. - 19 mai. –P. 5; Вечерний Кишинев. - 1989. - 19 мая. - Стр. 5.

27. Первый съезд народных депутатов СССР 25 мая-9 июня 1989 г.: Стеногр. Отчет. Т.4: [din raportul deputatului din URSS P.Buburuz]. - M., 1989. – P. 172-175.

28. Не волнуйтесь земляки // Вечерний Кишинев. - 1989. - 1 июля.

29. Письмо в редакцию: [protestul protoiereului P. Buburuz față de redacție] // Молодежь Молдавии. - 1989. - 4 июля.

30. Congresul deputaților: [interviu] / consemnare: A. Bantș // Moldova. - 1989. - Nr.7.

31. Cuvânt de deschidere și binecuvântare a primei Mari Adunări Naționale din Chișinău la 27 August 1989 // Lit.și arta. - 1989. - 7 sept. - P. 1,4.

32. „Să ne fie scut nu numai cuvântul”: [interviu cu protoiereul P. Buburuz] / consemnare: A. Potlog // Tinerimea Moldovei – 1989. – 25 oct.

33. Scrisoare-protest АТЕМ-ului despre evenimentele din 10.XI.1989 // Lit.și arta. - 1989. - 23 noiemb.; Învățământul public. - 1989. - 25 noiemb.

34. Sănătate noului și la Anul sănătate // Chipăruș. – 1989. - Nr. 24.

1990

35. Fericire vouă, oamenilor // Actualități=Издательские новости. - 1990. - Nr.1,5. - P.4.

36. Binecuvântare// Natura=Природа. - 1990. - Nr.2. - P. 28 febr.

37. Istoria religiei creștine: [program de învățământ pentru școlile de cultură generală]/ alcătuitor: P.Buburuz. - Ed.: Ministerul Științei și Învățământului din RSSM. - Chișinău,1990.

38. Lumină lină... datină creștină // Datina creștină. - 1990. - Nr.1.

39. „Calea parcursă în istorie de arhitectura sacră și de iconografia din Moldova” // Columna. - 1990. - Nr.2. - P.53, 74-83.

40. Исторический путь развития церковной архитектуры и иконографии в Молдавии // Колумна. - 1990. - Nr.2. - Стр.53, 71-78.

41. „Am îndemnat și continuăm să îndemnăm la un spirit al frăției”: [dialog cu P. Buburuz, paroh al bisericii „Sfânta Treime” din Chișinău, deputat al poporului din URSS] / consemnare: S.Țâgîrlaș // Moldova soc. - 1990. - 1 ian.

42. Cartea cârților: [despre Biblie sau Sfânta Scriptură] // Nistru. - 1990. - Nr.1. - P.192.

43. Omul: trup și suflet: [predice laice] // Moldova.-1990. - Nr.1. - P.5-6.

44. Omul privit în suflet: [predice laice] // Moldova. - 1990. - Nr.2. - P.22-23.

45. Binele prin bine-i-răsplătit...[dialog cu protoiereul P.Buburuz, parohul bisericii Sfânta Treime din Chișinău, deputat al poporului

din URSS] / consemnare: M.Scoarță // Chișinău Gazetă de seară.
- 1990. - 10 febr.; Вечерний Кишинев. - 1990. - 10 февр.

46. Răspund deputații poporului // Medicul. - 1990. - Nr.2. - 28 febr.

47. Внеочередной третий съезд народных депутатов СССР от МССР: Стенографический отчет: [din discursul deputatului poporului din URSS și RSSM P. Buburuz, paroh al bisericii „Sfânta Treime” din or. Chișinău.] // Известия . – 1990. - 15 марта. - Стр.7.

48. Omul: bărbat și femeie: [predici laice] // Moldova. - 1990. - Nr. 3. - P. 20-21.

49. Omul și familia:[predice laice] // Moldova. - 1990. - Nr.4. - P. 20-21; Luminătorul. - 1994. - Nr. 2. - P. 34-36.

50. Iarăși despre om și familie: [predici laice] // Moldova. - 1990. - Nr. 5. - P. 6-7.

51. Гарант свободы совести: [meditațiile protoiereului Petru Buburuz, paroh al bisericii „Sfânta Treime” din or. Chișinău, deputat al poporului din URSS despre Congresul al III-ea al deputaților poporului din URSS] // Народный депутат. - 1990. - Nr.6. - P.10-12.

52. Societatea Cultural-Bisericească „Mitropolitul Varlaam” [înființată la 23 febr.1990] // Făclia. - 1990. - 8 iun. - P.12; Lit.și arta. - 1990. - 7 iun. - P.1.

53. Să tindem spre o societate sănătoasă, binecuvântată de Dumnezeu // Tineretul Moldovei. - 1990. - 11 iul. - P.19-20.

54. Despre predarea religiei în școală // Basarabia. - 1990. - Nr.10. - P.175; Datina creștină. - 1991. - ian.-mart. (Nr.1-3). - P.5.

55. Noi –între cei ce am fost și cei ce ar trebui să fim: [interviu] // consemnare: Anastasia Haraba-Rusu // Moldova. - 1990. - Nr.12. - P.32-34.

56. Trebnic, cum s-a tipărit // Lit. și arta. - 1990. - 13 dec.

57. Cum am reușit să tipărim prima carte de cult (Trebnic) // Cuvânt și suflet (Iași). - 1990. - Nr.16. - 1 dec.

1991

58. „Numai în unire, pace și bună înțelegere vom izbândi”: [interviu cu protoiereul P. Buburuz] / consemnare: A. Potlog // Făclia. - 1991. - 4 ian. - P.8-9.

59. Mesaje de peste Prut, Mulțumim lui Dumnezeu // România Mare. - 1991. - 8 febr. - P.16.

60. Pelerinaj la locurile sfinte // Sport. Turism. - 1991. - Nr.8 (24 febr.). - P. 2; Спорт и туризм. - 1991. - №8. - Стр. 5.

61. Fiul poporului: [platforma de candidat în deputat] // Făclia.- 1991. - 22 mart. - P.10.

62. Societatea Cultural-Bisericească „Mitropolitul Varlaam”: [interviu] / consemnare: Anatol Ciobanu // Făclia.-1991.-29 mart.-P.11.

63. Din istoria Eparhiei Chișinăului și a Moldovei // Lit.și arta.- 1991.-14 mart.-P.8.; Datina creștină.-1991.-Apr.-mai (Nr.4-5). - P.4, 11.

64. Cincizecimea sau Duminica Pogorării Duhului Sfânt // Datina creștină.-1991.-Apr.-mai (Nr.4-5). - P.1,10.

65. Conferința anuală a Societății Culturale Bisericești „Mitropolitul Varlaam” // Datina creștină.-1991. - Apr.-mai (Nr.4-5). - P.2.

66. Pelerinaj la locurile sfinte-o veche tradiție creștinească // Datina creștină.-1991.-Apr.-mai (Nr.4-5).-P.3.

67. Sărbătoarea Cincizecimii sau Duminica Pogorării Sfântului Duh // Moldova. - 1991. - Nr. 5. - P.37. - (Datini creștine).

68. Figuri de cărturari basarabeni: Paul Mihail // Lit.și arta.-1991.-4 iul.-P.4.; Luminătorul. -1992.-Nr.1.-P.53-55.

69. Спасение в духовности: [interviu cu protoiereul P.Buburuz] / беседовала: Ю.Жбанова // Факел. - 1991. - 20 сент. - Стр.7.

70. Sărbătoarea Sfintei Cruci: [14(27) septembrie] // Moldova. - 1991. -Nr.9. - P.34.- (Datini creștine).

71. Șapte întrebări despre iubire: [interviu] / consemnare: Aurel Podaru // Tribuna. - 1991. - 26 sept. - 2 oct. - P.5.; Basarabia. - 1992. - Nr.3. - P.75-76; Răsunetul (Bistrița Năsăud). - 1991. - Nr.413. - 8 aug. - P.1,3.

72. „Нам бы очень хотелось, чтобы наши воспитанники были полноправными студентами”: [interviu cu decanul Facultății de Teologie al Universității de Stat din Chișinău P. Buburuz] / беседовала: И.Желтова // Молодежь Молдавии. - 1991. - 5 окт. - Стр.2.

73. Cultul Sfintei Cruci în creștinism // Datina creștină. - 1991. - Iul-dec. (Nr.6-12). - P.1-2,6.

1992

74. Cultul ortodox și sărbătorile bisericești // Datina creștină. - 1992. - Ian (Nr.1). - P.4.

75. Revista „Luminătorul” după aproape 50 de ani de inexistență // Luminătorul. - 1992. - Nr.1. -P.4-6.

76. Sărbători ortodoxe în luna august // Datina creștină.-1992.- Ian.(Nr.1).-P.3.

77. „Tradiția Apostolică” a Sfântului Ipolit Romanul // Luminătorul. - 1992. - Nr.1. - P.15-38; Luminătorul. - 1997. - Nr.4. - P.39-62.

78. Noțiuni de teologie creștină ortodoxă // Luminătorul. - 1992. - Nr.2. - P.53-58.

79. Istoria Bisericii din Moldova în timpul veacurilor (II) // Luminătorul. - 1992. - Nr.3. - P.44-51; Nr.5. - P.25-32.

80. Întrebări despre dragoste // Nistru. - 1992. - Nr.3.

81. Facultatea de Teologie din Chișinău // Luminătorul. - 1992. - Nr.4. - P.49-51; Jurnalistul (ziarul Fac.de ziaristică a USM). - 1992. - Nr.6 (88). - 12 apr.

82. Înalt Prea Sfinției Sale Vladimir: [scrisoare adresată ierarhilor din Basarabia cu privire la dobândirea autonomiei Bisericii Ortodoxe din Moldova] // Datina creștină. - 1992. - Apr.(Nr.3-5). - P.2.

83. Sunt oare destăinuite enigmaticele comunității de la Qumran? // Luminătorul. - 1992. - Nr.4. - P.46-48; Ortodoxia (Revista Bisericii Ortodoxe Române). - 1991. - Nr.1. - P.195-196.

84. Gânduri la încheiere de an: [despre revista “Luminătorul”] // Luminătorul. - 1992. - Nr.6. - P.11-13.

85. Noi-departe și aproape: [impresii de la sărbătoarea de cultură și credință - Festivalul “Romfest” din Canada, ediția 1992] // Luminătorul. - 1992. - Nr.6. - P.43-46; SOLIA (Rev. a Eparhiei Române. Canada). - 1992 (oct.).

86. Părinte al limbii noastre: Închinare către Mateevici: [în versuri de D.Matcovschi cu o seamă de cuvinte de V.Țepordei, A.Plămădeală, P.Buburuz...]. - Chișinău, 1992. - 142 p.

1993

87. Biserica din Moldova: căile martirajului // Terra Moldaviae. - 1993. - Nr.1. - P.65-68.

88. Cultură și spiritualitate românească de-a lungul secolelor // Luminătorul. - 1993. - Nr.1. -P.57-63.

89. Despre învățătura ortodoxă // Luminătorul. - 1993. - Nr.1. - P.10-12.

90. Despre vizita Dnei Ambasadoare SUA M. Pendleton la Facultatea de Teologie din Chișinău // Luminătorul. - 1993. - Nr.1. - P.62-63.

91. Slugă credincioasă a lui Hristos și a Neamului, Prea Cucernice părinte Alexe! // Luminătorul. - 1993. - Nr.3. - P.59-60; Părinte al Limbii noastre. - Chișinău,1992. - P.16-18.

92. Скандал вокруг пастыря: [interviu cu decanul Facultății de Teologie al Universității de Stat din Chișinău, protoiereul P. Buburuz] / беседовала: В. Величко // Молодежь Молдавии. -1993. - 5 февр. - Стр.8.

93. Iubiți și stimați cititori, Hristos a înviat! // Noi. - 1993. - Nr.4. -P.1.

94. “E de dorit o unitate de gând, de cuget, de credință”: [interviu retipărit din “Lucafărul Românesc”, Montreal] / consemnare: T.Talos și D.Soltan // Glasul Națiunii. - 1993. - Iul(Nr.26). - P.8.

95. Memoriu către Președintele Republicii Moldova dl.Mircea Snegur: [din partea corpului didactic și studii al Facultății de

Teologie a Universității de Stat din Republica Moldova: P. Buburuz și al.] // Moldova suverană. - 1993. - 19 oct. - P.1.; Lit.și arta. - 1993. - 14 oct. - P.1.

96. Liga pedagogilor: [cuvântări la Congres: P.Buburuz și al.] // Făclia. - 1993.

1994

97. Un adevăr istoric reabilitat: [despre apariția la Editura “Știința” a volumului “Istoria Bisericii Ortodoxe Române” de Pr. Prof. Dr. părinte Mircea Păcurariu] // Luminătorul. - 1994. - Nr.1. - P.43-44.

98. Iubiți alegători, iubiți frați și surori: [despre Sfânta Cruce și Ștefan cel Mare] // Țara. - 1994. -22 febr. - P.2.

99. Fiul poporului: [despre Tezele platformei preelectorale a protoiereului Petru Buburuz, candidat la funcția de deputat al Parlamentului Republicii Moldova] // Făclia. - 1994. - 22 mart. -P.10.

100. „Sărbătoarea Învierii lui Hristos este sărbătoarea biruinței vieții asupra morții”: [interview cu părintele protoiereu Petru Buburuz] / consemnare: Viorel Paul // Țara. - 1994. - 30 apr. - P.5.

101. Alte gânduri la alt sfârșit de an // Luminătorul. - 1994. - Nr.6. - P.60-62.

102. „Religia este factorul de cimentare a conștiinței noastre creștine și naționale”: [dialog cu părintele Petru Buburuz pe marginea articolelor noii Constituții ce interzic predarea religiei în școală] / consemnare: Viorel Paul // Țara. - 1994. - 2 aug. - P.4.

103. Aceste adevăruri nu-s birfe...[inerview cu protoiereul P. Buburuz]// Tineretul Moldovei. -1994. - 18 noiemb.

104. Rolul Bisericii strămoșești în propășirea culturii naționale // Lit.și arta. - 1994. - 15 dec. -P.6.

1995

105. Binecuvântată fie de Domnul: [cuvântare rostită cu ocazia lansării Zilelor Asociației “Astra” la Chișinău (noiemb.1994)] // Luminătorul. - 1995. - Nr.1. - P.51-54.

106. Învățătorul meu...: [omagiul adus preotului dr. Paul Mihail la 90 de ani de la naștere] // Luminătorul. - 1995. - Nr.3. - P.50-52.

107. În aceeași credință, în acelaș neam: [despre destinul Mitropoliei Basarabiei în raport cu activitatea Patriarhului Teoctist, părintele spiritual al românilor din Basarabia] // Luminătorul. - 1995. -Nr.5. - P.9-25.; Lit.și arta. - 1996. - 15 febr. - P.7; Alfa și Omega. - 1996. - Nr.3-4. - P.12-14.

108. Activitatea pastorală a preotului: probleme și perspective: [convorbire cu preotul P.Buburuz] / consemnare: Olga Brăduțeanu // Luminătorul. - 1995. - Nr.4. - P.15-19.

109. Noi hirotonii // Alfa și Omega . - 1995. - Nr.8.

110. Vizita canonică a Episcopului Nathaniel din America: [Episcop al Detroitului și al Eparhiei Ortodoxe Române din America și Canada] // Luminătorul. - 1995. - Nr.5. - P.49-50.

111. Biserica Ortodoxă Română: [popas istoric] // Luminătorul. - 1995. - Nr.6. - P.7-17.

112. Școala teologică românească - cea mai puternică la ora actuală: [interviu cu părintele P. Buburuz, președinte al comisiei de admitere] // Flux. - 28 iul. - P.10; Alfa și Omega (Ziarul Mitropoliei Basarabiei). - 1995. - Nr.11. - P.3.

113. Biserica, neamul și limba // Lit.și arta. - 1995. - 31 aug. - P.2.

114. Mitropolia Basarabiei este recunoscută de toate Bisericile Ortodoxe: [precizări la un articol de Prot. Gh. Moroșan: În statul nostru există o singură Biserică Ortodoxă] // Flux. - 1995. - 4 aug. - P.7.

115. Justiția obligă Guvernul Sangheli să recunoască Mitropolia Basarabiei: [declarația Protoiereului Petru Buburuz în legătură cu litigiul dintre Mitropolia Basarabiei și Guvern] // Țara. - 1995. - 15 sept. - P.1.

116. Mitropolia Basarabiei: Întoarcere spre Neam, limbă și Biserică strămoșească // Flux. - 1995. - 8 sept. - P.17; Alfa și Omega. - 1995. - Nr.16. - P.4.

117. Cum va fi și la Judecata de apoi: Sangheli pierde judecata de “azi” în procesul Mitropolia Basarabiei - Guvernul Republicii Moldova: [interviu cu protoiereul P. Buburuz] // Mesagerul. -1995. - 15 sept.

118. Mitropolia Basarabiei și integritatea spirituală // Astra: Supl. al ziarului “Lit.și arta”. - 1995. - Oct. (Nr.1). - P.4.

119. Preoți și scriitori în slujirea neamului // Lit și arta. - 1995. - 19 oct. - P. 6; Alfa și Omega. - 1995. - Nr.17. - P.4.

120. Școala teologică Română - cea mai puternică la ora actuală: [interviu cu protoiereul P. Buburuz] // Alfa și Omega. - 1995. - Nr.11. - P.3.

1996

121. Biserica Ortodoxă și prozelitismul sectar // Luminătorul. - 1996. - Nr.1. - P.12-21; Lit.și arta. - 1996. - 4 apr. - P.6; Alfa și Omega. - 1997. - (16-30 iunie). - P.3.

122. Tot ce-i nou va înflori, tot ce-i vechi s-a veșteji...: [răspuns la întrebări] // Lit.și arta. - 1996. - 1 ian. - P.2-3.

123. Unitate panortodoxă sau sciziune? // Luminătorul. - 1996. - Nr.1. - P.44-47; Alfa și Omega. - 1996. - Nr.5. - P.3.

124. Mitropolia Basarabiei: patru ani de zbucium de la reactivitate // Astra. - 1996. - Nr.2. - P.4; Lit.și arta. - 1996. - 21 noiemb. - P.5.

125. Rolul Bisericii în mângâierea și ușurarea durerilor și chinurilor celor bolnavi și suferinzi // Luminătorul. - 1996. - Nr.2. - P.9-20.

126. Protoiereul Ioan Daghi: La 40 de zile de la trecerea la cele veșnice: [în memoriam] // Luminătorul. - 1996. - Nr.3. - P.19-22.

127. Biserica universală și biserica neamului // Biserica Neamului: Supl. lunar al revistei „Luminătorul”, publicație a Societății „Mitropolitul Varlaam” și a Mitropoliei Basarabiei. - 1996. - Nr.1/VI. - P.2.

128. Cronică: [despre Î.P.S. Mitropolit Petru; notă la articolul E. Ploșniță “Liturgierul de la 1815”]// Luminătorul. - 1996. - Nr.3. - P.17,18,49.

129. Astra basarabeiană la 70 de ani // Luminătorul. - 1996. - Nr.5. - P.62-64.

130. Vachanalii și manifestări teroriste antiromânești împotriva Mitropoliei Basarabiei // Luminătorul. - 1996. - Nr.5. - P.40-41.

131. Alături de cel ce a fost Petru Movilă: O viață plină de evlavie: [cuvânt de omagiere]// Luminătorul. - 1996. - Nr.6. - P.28-36.

132. Săparea unei fântâni – o faptă de pietate. O faptă sfântă din tradiția milenară a poporului nostru (Gh. Chiriac). - Luminătorul. - 1996. - Nr.6. - P.53-55.

133. Comuniune Ortodoxă și dialog frățesc: [despre vizita delegației Bisericii Ortodoxe Gruzine la Bucur.] // Biserica Neamului. - 1996. - Nr.5. - P.7.

134. Mircea Snegur - fiu credincios al Bisericii străbune // Țara. - 1996. - 15 noiemb.; Luceafărul. - 1996. - 14 noiemb.

135. Cuvânt de omagiere: [despre Petru Movilă] // Viața satului. - 1996. - 21 dec.(Ed. spec.: Caiete de cultură: Nr.54).

1997

136. Credință, adevăr, pocăință și muncă // Luminătorul. - Nr.3. - 1997. - P.7-9.

137. Cuvântul sfânt pre limba noastră // Limba Română. - 1997. - Nr.3/4. - P.151-152; Alfa și Omega. - 1997. - Nr.3-4.

138. Unul Dumnezeu le orânduiește pe toate: [dialog jubiliar]/ consemnare: Ion Loghin // Luminătorul. - 1997. - Nr.4. - P.33-38.

139. Mitropolia Basarabiei și învățământul teologic // Luminătorul. - 1997. - Nr.5. - P.40-41.

140. Mitropolit Nestor Vornicescu la 70 de ani: [felicitare jubiliară]// Luminătorul. - 1997. - Nr.5. - P.13.

141. Căile din fața noastră // Luminătorul. - 1997. - Nr.6. - P.14-17.

142. Suntem trecători pe acest pământ, ci nu stăpânitorii lui...[dialog cu părintele P. Buburuz]/ consemnare: Anastasia Haraba // Moldova. - 1997. - Nr.7-9. - P.31-32.

143. Ortodoxia în cel de al doilea stat românesc: [declarația Protoiereului Petru Buburuz despre negocierile de la Graz-1 august 1997] // Flux. - 1997.

144. Dialog cu ... amenințări // Alfa și Omega. - 1997. -(1-15 aug.).

145. Către Guvernul Republicii Moldova: [Declarația Soc. culturale bisericești “Mitropolitul Varlaam”: P. Buburuz] // Alfa și Omega. - 1997. - (16-30 aug.).

146. Мы уверены, что справедливость восторжествует: [interviu]// Комсомольская правда. - 1997. - 5 сент. - Стр.12.

147. Părintele Petru a acceptat... să ne răspundă la câteva întrebări: [interviu]// Alfa și Omega. - 1997. - (16-30 sept.).

148. Împărăția lui Dumnezeu este cel mai desăvârșit sistem social posibil // Alfa și Omega. -1997. - (16-30 noiemb.). - P.8; Lit. și arta. - 1997. - 27 noiemb.

149. Nu lăsați șarlatanii să abuzeze de bunătatea Dumneavoastră: [dialog cu protoiereul P. Buburuz] / consemnare: Aneta Grosu // Flux: cotidian național. - 1997. - 23 dec.

150. Lumină pentru Basarabia: [interviu : examenele de admitere 1997] // Alfa și Omega. - 1997. - (16-31 iul.). - P.2.

151. Să nu permitem să se abuzeze de bunătatea noastră. // Alfa și Omega - 1997. - (16-31 dec.). - P.7.

1998

152. “Luminătorul” reînviat: [despre conferința “90 de ani a revistei “Luminătorul”] // Luminătorul. - 1998. - Nr.1. - P.38-40.

153. Să ne întoarcem cu toții la Domnul!: [despre locul Bisericii în viața omenească] // Luminătorul. - 1998. - Nr.1. - P.3-6.

154. Anul literar 1997: [chestionar “LA”: au răspuns P. Buburuz și al.] // Lit.și arta. - 1998. - Nr. 19, 26 febr. - P.4.

155. Lumina adevărului: [despre Unire și Pr.-Vasile Țepordei]// Luminătorul. - 1998. - Nr.2. - P.37-39.

156. Cartea - hrana spirituală de toate zilele // Alfa și Omega. - 1998. - (1-15 martie). - P.6.

157. Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție-două pietre de temelie ale Bisericii Ortodoxe // Luminătorul. - 1998. - Nr.3. - P.13-23; Alfa și Omega. - 1998. - (16-31 mai).

158. Plăieșu, Raisa. Îngerășe, îngerăș / pref. de Petru Buburuz. - Ch., 1998. - P. 3.

159. Zborul nostru spre înălțimi: [despre spirit și materie]// Luminătorul. - 1998. - Nr.3. - P. 6-10.

160. Cine profită de bunătatea noastră // Astra. - 1998. - Nr.4. - P.4.

161. Dr. Elie Miron Cristea primul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române: [despre zilele “Miron Cristea” (România, Toplița, 17-20 iul.1998)] // Luminătorul. - 1998. - Nr.4. - P.31-37.

162. Slujitorii Bisericii - slujitorii Neamului: [despre ziua Unirii și Pr.Vasile Țepordei] // Alfa și Omega. - 1998. - (1-15 apr.).

163. Mileniul trei va fi mileniul Ortodoxiei: [dialog cu P.Buburuz, paroh al Bisericii “Sfinții Apostoli Petru și Pavel”] // Flux: ed. de vineri. - 1998. - 23 oct. - P.4.

1999

164. Noi, în timpul în care suntem // Luminătorul. - 1999. - Nr.1. - P.3-5.

165. Știința este complementară religiei // Țara. - 1999. - 5 ian.

166. Lucrurile bune se fac cu smerenie și evlavie // Luminătorul. - 1999. - Nr.3. - P.8-16.

167. Doamne, iubita binecuvința casei tale și locul sălășluirii slavei tale // Luminătorul. - 1999. - Nr.4. - P.22-24.

168. Schimbarea noastră la față // Luminătorul. - 1999. - Nr.4. - P.3-6.

169. Conferința internațională a jurnaliștilor ortodocși (Atena, 16-23 mai 1999): [despre lucrările conferinței] // Luminătorul. - 1999. - Nr.4. - P.59-63.

170. Preotul Ieremia Ursu – un adevărat român și patriot al Basarabiei (1923-1999): [necrolog] // Luminătorul. - 1999. - Nr.5. - P.41-43.

171. Șase zile în România sau viețuire întru binele aproapei noastre // Luminătorul. - 1999. - Nr.5. - P.13-19.

172. Cuviosul Paisie un mare cărturar și duhovnic al neamului // Flux: ed. de vineri. - 1999. - 26 noiemb. - P.7.

173. Primăvara Marii Uniri: [cuvânt rostit de protoiereul P. Buburuz] // Limba Română. - 1999. - Nr.12. - P.5.

174. O mare minune din vremea noastră / trad. din limba greacă de protosinghel Petroniu Tănase / red. consultant Petru Buburuz.- Chișinău, 1999. - 40 p. (Pentru credința Ortodoxă).

2000

175. Suferim, pentru că nu am răscumpărat încă păcatul din perioada ateistă: [interviu cu părintele protoiereu P. Buburuz, paroh al Bisericii “Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Chișinău] / a consemnat: Natalia Cojocar // Flux: ed. de vineri. - 2000. - 10 martie.

176. Arhiepiscopul Greciei și al întregii Elade [Prea Fericitul Christodoulas] – oaspete al Bisericii Ortodoxe Române // Luminătorul. - 2000. - Nr.3. - P.29-33.

177. Înalț Prea Sfințitul academician dr. Nestor Vornicescu, Mitropolit al Olteniei și fiu credincios al Basarabiei, s-a mutat la

Împăratul Slavei în patria cerească [17 mai 2000] // Luminătorul.
- 2000. - Nr.3. - P.36-39.

178. Să ne dezbrăcăm de omul cel vechi // Luminătorul. - 2000.
- Nr.3. - P.3-7.

179. Plăieșu, Raisa. Vie Împărăția Ta / pref. de Petre Buburuz.
- Ch., 2000. - P. 3.

180. Pâinea-simbol al vieții și al nemuririi: [despre tradițiile
poporului român] // Luminătorul.-2000. - Nr.4. - P.15-18.

181. A 96-a Adunare generală a ASTRIEI (Făgăraș, 7-10 sept.,
2000): [despre Asociația Transilvană pentru literatură românească
și cultura poporului roman, fondată în 1861] // Luminătorul. - 2000.
- Nr.5. - P.36-41.

182. Bătrânețea n-o poate ocoli nimeni // Luminătorul. - 2000.
- Nr.5. - P.14-19.

183. Simpozionul “Părintele Dumitru Stăniloae” (București, 2-
4 oct. 2000) // Luminătorul. -2000. - Nr.5. - P.43-44.

184. “Astra” în plină toamnă la Criuleni: [despre inaugurarea
unei noi biblioteci pentru copii] // Luminătorul. - 2000. - Nr.6. -
P.56-61.

185. Sfânta Scriptură și creștinismul au fost o sămânță bună
pentru toată cultura noastră: [interviu cu protoiereul P. Buburuz] /
consemnare: Nina Josu // Lit. și arta. - 2000. - 8 iun. - P.4.

186. Un nou lăcaș de închinare: [dialog cu părintele paroh,
protoiereu P. Buburuz cu prilejul slujbei de sfințire a “Bisericii
de Jos” din sectorul Buiucani al Capitalei] / a consemnat: Anatol
Telembici; crâmpie de la sfințire de Natalia Șarcov și Victor Lavric
// Luminătorul. - 2000. -Nr.6. - P.10-30.

2001

187. Un nou mileniu al erei creștine // Luminătorul. - 2001. - Nr.1. - P.4-8.

188. Ochii Domnului sunt totdeauna peste noi // Luminătorul. - 2001. - Nr.4. - P.17-20.

189. Ce copaci cresc în preajma caselor noastre?: [despre teologul și pedagogul O. Ghibu (1883-1972)] // Luminătorul. - 2001. - Nr.6. - P.20-25.

2002

190. Sfântul Ipolit Romanul și “Tradiția Apostolică”: [tema tezei de magistrul în teologie a protoiereului P. Buburuz]. - Chișinău: Bons Offices, 2002. - 264 p.

191. Lumină și întuneric // Luminătorul. - 2002. - Nr.1. - P.13-16.

192. Mărturisirea // Luminătorul. - 2002. - Nr.2. - P.25-28.

193. Ce scrii pe tabla inimii tale?: Meditații pascale // Luminătorul. - 2002. - Nr.2. - P.10.

194. Slujba mărturisirii (pentru preoți) // Luminătorul. - 2002. - Nr. 2. - P. 29-38.

195. „Dumnezeu a demonstrat tuturor că dreptatea e de partea noastră”: [referitor la legalizarea Mitropoliei Basarabiei] // Luminătorul. - Nr.4. - P.14-19.

196. Viața și activitatea Sfântului Ipolit Romanul, episcop și martir: [fragmente din cartea „Sfântul Ipolit Romanul și „Tradiția Apostolică”] // Luminătorul. - 2002. - Nr.5. - P.16-35.

197. Dumnezeu are căile sale prin care aduce lumea la credință: [interviu cu părintele protoiereu P. Buburuz, paroh al Bisericii

“Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Chișinău] / consemnare: Măgdălina Munteanu // Flux. ed. de vineri. - 2002. - 28 iun. - P.8.

198. Adevărata viață duhovnicească este urmarea lui Hristos: [interviu cu protoiereul P. Buburuz, paroh al Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Chișinău] / consemnare: Andrei Deleu // Flux. ed. de vineri. - 2002. - 27 sept. - P.8.

2003

199. Călătorind în America: Jurnal de călătorie // Luminătorul. - 2003. - Nr.1. - P.29-42.

200. Aveți roada voastră spre sfințire: Cugetări pascale // Luminătorul. - 2003. - Nr.2. - P.13-15.

201. Sfinții Apostoli Petru și Pavel // Luminătorul. - 2003. - Nr.4. - P.8-12.

202. Numai judecata lui Hristos e definită și veșnică: Viața Mitropoliei Basarabiei // Luminătorul. - 2003. - Nr. 3. - P. 19-26.

203. Rugăciune pentru carte // Luminătorul. - 2003. - Nr. 5. - P. 3-6.

2005

204. Amintiri despre părintele Paul Mihail // Luminătorul. - 2005. - Nr. 3. - P. 33-44.

205. Interferențe: Mitropolitul Nestor și Basarabia // Luminătorul. - 2005. - Nr. 3. - P. 53-59.

206. Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”. Ctitori ai construcției // Luminătorul. - 2005. - Nr. 3. - P. 60-61.

2006

207. Dumnezeu s-o facă moștenitoare a împărăției Celei Cerești...:[în memoria Mariei Chiriac, o slujitoare devotată Sfintei Biserici] // Luminătorul. - 2006. - Nr. 5. - P. 62-64.

208. Cu pumnii nu poți să demonstrezi adevărul: [despre unii reprezentanți ai Ortodoxiei, care fac de rușine biserica] / consemnare: Angelina Olaru // Timpul. - 2006. - 14 dec.- P.3.

209. Apel către credincioși: [pentru contribuire la înălțarea Bisericii “Sfinții Apostoli Petru și Pavel”] // Amvon: foaie editată de parohia “Sf. Apostoli Petru și Pavel”. - 2005-2007. - P.4.

2007

210. Sufletul se înnoiește prin credința în Dumnezeu: [cugetări la început de an] // Luminătorul. -2007. -Nr.1 - P.3-6.

211. Credința ortodoxă este cea mai mare comoară a noastră: [interview cu preotul Petru Buburuz, parohul Bisericii Sfinții Apostoli Petru și Pavel din Chișinău] / consemnare: Gheorghe Doni // Natura. - 2007 (aprilie). – P.8.

212. Mitropolitul Nestor și Basarabia // Vladăca Nestor - Păstorul Oltenilor. - Craiova: Ed. Mitropoliei Olteniei, 2007. - P.189-195.

**COMPUNERILE ŞI TEZELE DIN PERIOADA
SEMINARISTĂ ŞI STUDENŢEASCĂ**

(din arhiva personală)

SEMINARUL DUHOVNICESC DIN LENINGRAD

1956-1957 (II класс)

213. Причины гонений на христиан в Римской империи.

214. Призвание Мытаря Мафтея к апостольскому служению.

215. Вопрос о падших в гонение Декия.

216. Изъяснение первых двух заповедей Закона Божья.

1957-1958 (III класс)

217. Давид до воцарения.

218. Подвиги Св. Афанасия Великого в борьбе с арианством.

1958, 1960-1961 (IV класс)

219. Причины отмены патриаршего управления и учреждения синодального (по Духовному регламенту).

220. Характеристика Иова и его друзей.

221. Учение Православной Церкви о единстве человеческого рода.

222. Патриарх Филарет и его церковная деятельность.

223. Святой Константин Великий и его деятельность на пользу Церкви.

224. Промысл Божий о народах и царствах.

225. Учение Св. Апостола Павла о христианском богослужении и о духовных дарованиях по первому посланию к Коринфянам.

ACADEMIA DUHOVNICEASCĂ DIN LENINGRAD

1961-1962 (I курс)

226. Пастырские послания Св. Ап. Павла – разбор и значение их для служителя Христовой Церкви.

227. Греческое богослужение по „Проскинитарию” Арсения Суханова.

228. Значение таинства Исповеди в деле пастырского руководства.

1962-1963 (II курс)

229. Пророк Исаия – ветхозаветный миротворец.

230. Документы и акты, входящие в состав Деяний Второго Вселенского Собора.

231. Нравственный облик христиан первых трех веков по творениям Иустина Философа, Афинагора и Тертуллиана.

1963-1964 (III курс)

232. Разбор с православной точки зрения мест из творений Св. Киприана Карфагенского ... против учения о главенстве папы.

233. Благовещенский собор Московского Кремля. Его архитектура (по Церковной археологии).

234. Господь наш Иисус Христос как образец нравственности для христианина.

1964-1965 (IV курс)

TEZA DE LICENȚĂ - CANDIDAT ÎN TEOLOGIE

235. „Apostoliki Paradosis” Св. Ипполита Римского как литургический памятник.

1972

TEZA - MAGISTRU ÎN TEOLOGIE

236. Святой Ипполит Римский и его „Apostoliki Paradosis”.

DESPRE VIAȚA ȘI ACTIVITATEA PROTOIEREULUI PETRU BUBURUZ

DICȚIONARE

237. Buburuz, Petru // Preot prof. univ. Dr. Mircea Păcurariu. Dicționarul teologilor români . - Ed.2.- București: Ed.Enciclopedică, 2002. - P.67.

BIBLIOGRAFII

238. Protoiereu Petru Buburuz (1937) // Calendarul bibliotecarului 1997. - Chișinău, 1997.- P.230-233; Calendar Național 2007. - Chișinău, 2007. - P.289.

STUDII, ARTICOLE ÎN PUBLICAȚII PERIODICE

239. Бронский, Владимир. Магистерский диспут священника П. Бубуруз // Журнал Московской Патриархии (ЖМП). - 1972. - № 8. - Стр.27-29.

240. Латышева Е. Паче чаяния: [portretul protoiereului Petru Buburuz, deputat al poporului din URSS] // Наука и религия. - 1990. - Nr.2. - P.12-15.

241. Malanețchi, Vasile. Părintele Petru Buburuz: [candidat la funcția de deputat al Parlamentului Republicii Moldova] // Lit.și arta. - 1990. - 22 febr. - P.7.

242. Slujba de sfințire a statuii lui Eminescu din fața Ateneului Român, organizată de Liga Culturală pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni, la 24 martie 1990: [în Soborul de preoți: Vasile Țepordei, Petru Buburuz, Constantin Galeriu] // Eminescu: Un veac de nemurire. -București: Ed.: Minerva,1991. - P.698.

243. Vieru, Grigore. Rugă pentru Moldova: Preoților Petru Buburuz, Ioan Ciuntu, Vasile Petrache: [versuri] // Apă vie: Almanahul tuturor românilor. - 1999. - Timișoara. - P.26.

244. David, Petru. Sfânta Tradiție ca mijloc de descoperire a lui Dumnezeu și putere pentru menținerea unității bisericii // Buburuz,

Petru. Sfântul Ipolit Romanul și “Tradiția Apostolică”. - Ch.: Bons Offices, 2002. - P.3-8.

245. Ojovanu, Vitalie. Promotor al valorilor autentice: [protoiereul Petru Buburuz și cartea lui „Tradiția Apostolică” a Sfântului „Ipolit Romanul”] // Luminătorul. - 2002. - Nr.5. - P.13-15; Buburuz, Petru. Sfântul Ipolit Romanul și “Tradiția Apostolică”. - Ch.: Bons Offices, 2002. - P.8-10.

246. Dobzeu, Mina (Arhimandrit). O invitație către cititor de a cerceta cartea // Luminătorul. -2003. - Nr.5. - P.54-61.

247. Josu, Nina. Protoiereu Petru Buburuz: “Sfântul Ipolit Romanul” și “Tradiția Apostolică”: Lit. și arta. - 2004. - 16 sept. - P. 4.

248. Ciobanu, Constantin Gr. Protoiereul Petru Buburuz – promotor al revenirii la arhitectura bisericească moldovenească tradițională // Buletin științific al Muzeului Național de Istorie Naturală. - 2006. - Nr.18.

249. Enache, Alexandru. Sunteți înscriși în Cartea Vieții Veșnice: [din corespondența preot. Alexandru Enache din Brașov (România) cu rev. „Luminătorul”] // Luminătorul. - 2007. - Nr.1. -P.62-64.

250. Vartic, Andrei. Catedrala lui Petru Buburuz // Timpul. - 2007. - 9 febr. - P.9.

251. Vartic, Andrei. Minune arhitectonică // Luminătorul. - 2007. - Nr. 2. - P. 64.

252. Biserica este a săracilor: [despre construcția Bisericii “Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Chișinău] / consemnare Anastasia Nani // Ziarul de gadă. - 2007. - 3 mai. - P.7.

253. Miron, Svetlana. Omul Spiritualității cu rădăcini divine strămoșești // Lit. și arta. - 2007. - 27 sept. - P. 6.

254. Plăieșu, Raisa. Cucernice părinte: poezie dedicată protiereului Petru Buburuz // Lit. și arta. - 2007. - 27 sept. - P. 6.

PAROHIA ORTODOXĂ
„SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL”
(SCURT ISTORIC)

1991 – întemeierea comunității creștinilor ortodocși români basarabeni, decizia primăriei de acordare a terenului pentru biserică;

1993, 12 iulie – sfințirea locului pentru viitoarea biserică;

1994, 9 iulie - amplasarea paraclisului improvizat într-un vagon și începerea slujbelor;

1994, septembrie – începutul lucrărilor de săpare la temelia bisericii;

1994, 3 noiembrie – sfințirea și punerea pietrei de temelie;

În următorii ani – se desfășoară lucrările de construcție la temelia și demisolul bisericii;

2000, 11 noiembrie – sfințirea bisericii de la demisol cu hramul „Sf. Vasile cel Mare”;

2004 – 2005 zidurile bisericii ajung la înălțimea de 16 m, sunt turnate bolțile și cupolele interioare;

2006 – s-au finisat lucrările de construcție a zidăriei și acoperișului de lemn;

2007, ianuarie – biserica este acoperită cu tablă de cupru;
Urmează lucrările de finisare a interiorului și amenajarea terenului.

INDICE ALFABETIC DE NUME

- Bantoș, A. 30
Brăduțeanu, Olga 108
- Chiriac, Maria 207
Christodoulas (arhiepiscopul Greciei) 176
Cibotaru, V. I. 19
Ciobanu, Anatol 62
Ciobanu, Constantin Gr. 248
Ciuntu, Ioan 243
Cojocaru, Natalia 175
Cristea, Elie-Miron (patriarh) 161
- Daghi, Ioan (protoiereu) 126
David, Petru 244
Deleu, Andrei 198
Dobzeu, Mina (arhimandrit) 246
Doni, Gheorghe 211
Dulce, V. 24
- Enache, Alexandru (preot) 249
Galeriu, Constantin (preot) 242
Ghibu, Onisifor 189
Grosu, Aneta 149
- Haraba-Rusu, Anastasia 55, 142
- Ionafan (arhiepiscop) 13
- Josu, Nina 185, 247
- Lavric, Victor 186
Loghin, Ion 138
- Malanețchi, Vasile 241
Matcovschi, Dumitru 86

Mateevici, Alexei 86
Mihail, Paul 68, 106, 204
Mihail, Dinu 19
Miron, Svetlana 253
Moroșan, Gh. (preot) 114
Munteanu, Măgdălina 197
Movilă, Petru (mitropolit) 131, 135

Nani, Anastasia 252
Nathaniel (episcop) 110
Nicodim (arhiepiscop) 16

Ojovanu, Vitalie 245
Olaru, Angelina 208

Paul, Viorel 100, 102
Păcurariu, Mircea (preot) 97, 237
Pendleton, Marie (Ambasadoarea SUA) 90
Petrache, Vasile (preot) 243
Petru (mitropolit) 128
Plămădeală, Alexandru (preot) 86
Ploșniță, Elena 128
Podaru, Aurel 71
Potlog, A. 32, 52

Scoarță, M. 45
Snegur, Mircea 95, 134
Soltan, D. 94
Șarcov, Natalia 186

Taloș, T. 94
Tănase, Petroniu 174
Telebici, Anatol 186
Teoctist (patriarh) 107
Țăgârlaș, Svetlana 41
Țepordei, Vasile (preot) 86, 155, 162, 242

Ursu, Eremia (preot) 170
Plăieșu, Raisa 158, 179, 254
Vartic, Andrei 250, 251
Vieru, Grigore 243
Vladimir (mitropolit) 82
Vornicescu, Nestor (mitropolit) 140, 177, 205, 212

Бронский, Владимир 239
Велицько, В. 92
Гамова, С. 25
Жбанова, Ю. 69
Желтова, И. 72
Ионафан (архиепископ) 13, 14
Латышева, Е. 240
Мартин Лютер Кинг 3
Матеевичь, Алексей (preot) 21
Никодим (архиепископ) 16
Теоктист (патриарх) 17
Юстиниан (патриарх) 7

INDICE AL PUBLICAȚIILOR PERIODICE CONSULTATE

Actualități (Издательские новости)
Alfa și Omega (ziarul Mitropoliei Basarabiei)
Amvon : foaie editată de parohia „Sf. Apostol Petru și Pavel”
Apă vie: Almanahul tuturor românilor
Astra: Supl. al ziarului „Literatura și arta”
Basarabia
Biserica Neamului: Supl. lunar al revistei „Luminătorul”
Calendarul bibliotecarului
Chipăruș
Chișinău Gazetă de Seară
Columna (КОЛУМНА)
Cuvânt și Suflet (Iași)
Datina creștină
Făclia
Flux
Flux: cotidian național
Flux: ed de vineri
Glasul Națiunii
Învățământul public
Jurnalistul (USM)
Limba Română
Literatura și arta
Luceafărul
Luminătorul
Medicul
Mesagerul
Moldova
Moldova socialistă
Moldova Suverană
Natura
Nistru
Noi
Ortodoxia (Revista Bisericii Ortodoxe Române)

Răsunetul (Bistrița Năsăud)
România Mare
SOLIA (Revistă a Eparhiei Române. Canada)
Sport. Turism (Спорт и туризм)
Stimme der Orthodoxie = Голос Православия (Patriarhia
Moscovei în RDG)
Terra Moldaviae (lb.fr.)
Timpul
Tineretul Moldovei (Tinerimea Moldovei)
Tinerimea Moldovei
Tribuna
Țara
Viața satului (Ed. Spec.: Caiete de cultură)
Ziarul de gardă

Богословские Труды (Московская Патриархия)
Вечерний Кишинев
Журнал Московской Патриархии (ЖМП)
Известия
Комсомольская правда
Молодежь Молдавии
Народный депутат
Наука и религия
Советская Молдавия
Факел

FILE DIN ALBUM

Bunicii: Efimia și Andrei

*La 13 ani cu bunica Efimia,
dascălul Ion Buburuz și
mătușa Alexandra*

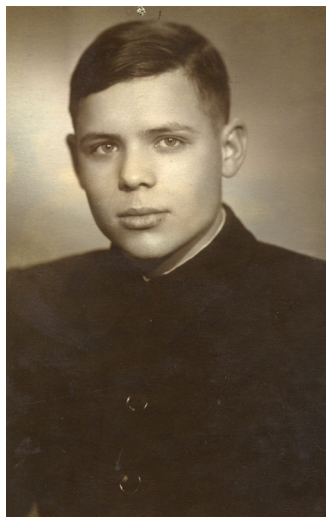
*Tatăl Dumitru Buburuz în
armata română*

*Mama Anastasia
Buburuz-Chiosa*

*Tatăl Dumitru Buburuz,
1957*

*Seminaristul Petru Buburuz,
1956*

*Seminaristul Petru Buburuz,
1957*

*Părintele Petru Buburuz,
1972*

*Familia Buburuz,
părintele Petru Buburuz, preoteasa Nadejda,
feciorii Gheorghe și Vladimir,
1973*

*Prot. Petru Buburuz, deputat
al poporului din URSS,
1989-1994*

*Cu scriitorul Vladimir
Beșleagă la Marea Adunare
Națională, august, 1989*

*Părintele Petru Buburuz
Chișinău, 1989*

*Prot. Petru Buburuz cu Clerul
și credincioșii de la Biserica
"Sfânta Treime" din Chișinău
(în centru cu părintele Vasile
Ciobanu)*

*Sărbătoarea Sf. Paști la Biserica
"Sfânta Treime",
1989*

*Familia Buburuz, părintele
Petru Buburuz, preoteasa
Nadejda, feciorii Gheorghe
și Vladimir, 1993*

*O întâlnire cu Excelența
Sa Dna Marie Pendleton,
ambasadoarea SUA în
Republica Moldova,
Washington,
1992*

*La miting cu
T. Balan și Iu. Filip,
1993*

*La miting cu poetul
D. Matcovschi,
1993*

*La miting,
1993*

*Prot. Petru Buburuz cu Înalt
Prea Sfințitul Mitropolit al
Basarabiei Petru Păduraru
și cu fratele Dionisie
Buburuz*

*Părintele Petru
Buburuz la 60 de
ani*

*La Ambasada României, cu ocazia
sărbătorilor de Crăciun,
26 septembrie, 1997*

*La Geneva cu Mitropolitul Olteniei,
Nestor Vornicescu. Acasă la
preotul Viorel Ioniță, reprezentant
al Bisericii Ortodoxe Române la
Geneva,
1997*

*Protoiereul Petru Buburuz
binecuvântează prima
Mare Adunare Națională,
27 august, 1989, or.
Chișinău*

*Primii slujitori (în vagon)
ai Bisericii "Sfinții Apostoli
Petru și Pavel"*

*Rugăciune pentru Ilie Ilașcu
și ceilalți deținuți din
or. Tiraspol. Greva soțiilor
lor în fața Guvernului
Republicii Moldova, 1995*

*Protoiereul Petru Buburuz
în mijlocul copiilor la
o grădiniță din sectorul
Ciocana, or. Chișinău,
1998*

*Cu scriitorii, la școala
din Răciula,
(poezii Toma Istrati,
Nicolae Dabija ș.a.),
1 septembrie, 1999*

*Protoiereul Petru Buburuz
cu scriitorii: Ion Druță și
Ion Constantin Ciobanu
la o întâlnire cu elevii la
Școala medie Nr. 64, or.
Durlești mun. Chișinău,
1989*

*Adunarea Eparhială
a Mitropoliei
Basarabiei,
2001*

*Sfințirea - dezvelirea bustului
scriitorului Marin Preda la Sărbătoarea
Națională "Limba Noastră", pe str. M.
Kogălniceanu, 30 august, 2002*

*Împărțirea
ajutoarelor la
școlari,
2003*

*La o întrevedere cu Președintele
României - domnul Ion Iliescu,
2004*

*Imagine de la Sesiunea
Științifică de la
Biblioteca Națională
consacrată Centenarului
"Pr. Dr. Paul Mihail"
(cu Zamfira Mihail,
Nina Negru)
iunie, 2005*

*Protoiereul Petru
Buburuz cu mătușa
Alexandra*

*Protoiereul Petru
Buburuz cu nepoțiii:
Petrică și Nadejda*

*Protoiereul Petru
Buburuz cu preteasa
Nadejda împreună
cu verișoarele de la
Căpriană*

Biserica "Sfinții Apostoli Petru și Pavel"

*Biserica "Sfinții
Apostoli Petru și
Pavel"*

Cuprins

ARGUMENT	3
STUDII INTRODUCATIVE	5
PROMOTOR AL VALORILOR AUTENTICE	5
SFÂNTA TRADIȚIE CA MIJLOC DE DESCOPERIRE A LUI DUMNEZEU ȘI PUTERE PENTRU MENȚINEREA UNITĂȚII BISERICII	9
BISERICA CE NE UNEȘTE CU DUMNEZEU	13
SUFLETUL SE ÎNNOIEȘTE PRIN CREDINȚĂ ÎN DUMNEZEU	21
CREDINȚA ORTODOXĂ ESTE CEA MAI MARE COMOARĂ A NOASTRĂ	26
SUNTEȚI ÎNSCRIȘI ÎN CARTEA VIEȚII VEȘNICE	35
CATEDRALA LUI PETRU BUBURUZ	38
BUBURUZ OT DURLEȘTI	40
RUGĂ PENTRU MOLDOVA	42
APRECIERI, OPINII, SUGESTII	43
TABEL CRONOLOGIC	46
DISTINCȚII	51
LUCRĂRI, ARTICOLE, INTERVIURI ȘI ALTE MATERIALE PUBLICISTICE	52
COMPUNERILE ȘI TEZELE DIN PERIOADA SEMINARISTĂ ȘI STUDENȚEASCĂ	74
ACADEMIA DUHOVNICEASCĂ DIN LENINGRAD	75
DESPRE VIAȚA ȘI ACTIVITATEA PROTOIEREULUI PETRU BUBURUZ	76
STUDII, ARTICOLE ÎN PUBLICAȚII PERIODICE	76
PAROHIA ORTODOXĂ „SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL”: (SCURT ISTORIC)	78
INDICE ALFABETIC DE NUME	79
INDICE AL PUBLICAȚIILOR PERIODICE CONSULTATE	82
FILE DIN ALBUM	84

Redactor: Raisa Plăieșu
Culegere pe calculator: Svetlana Miron
Procesare computerizată: Laurențiu Melnic

Bun de tipar: 21.09.07
Apărut: 24.09.07
Coli de tipar: 6,2
Tiraj: 200

Tiparul sub comanda nr. 21,
Executat la Imprimeria BNRM,
str. 31 August 1989, nr. 78 A, Chișinău